

מעריב
איזה גמר
נפלא
בכדוריד !
14
MAGNUM
טוס עם
Gillette®
למשחקי הגביע העולמי
MEXICO 86
אם אתה מתגלח בג'ילט,
אתה זוכה יום יום בגילוח הקרוב,
החלק והמהנה ביותר,
של סכיני הגילוח
הנמכרים בעולם כולו.
לקראת משחקי
מכסיקו 86', אתה עשוי לזכות
גם בפרסים, במבצע הגדול
של ג'ילט – נותני החסות הרשמיים
למשחקים.
פרס שני
6 טלוויזיות צבעוניות "14
פרס שלישי
200 אריזות שי ממבחר מוצרי ג'ילט
הגרלת ביניים שבועית
כל שבוע יוגרלו 5 פרסים -
אריזות שי ממבחר מוצרי ג'ילט.
© SPORT BILLY PRODUCTIONS 1984
פרס ראשון
טיסה למקסיקו כולל חופשה באקפולקו
וכרטיסי כניסה למשחק הגמר ולאחד
ממשחקי חצי הגמר.
כל שעליך לעשות;
שלח את אריזות הקרטון של סכיני גילוח ג'ילט
או את מדבקת המבצע שע"ג אחד ממוצרי הטיפוח;
קצף גילוח, משחת גילוח או דאודורנט.
בצרוף התלוש להלן עם הסיסמא מושלמת
אל ת.ד. 21299, תל־אביב 61219 עבור ג'ילט
אינך מוגבל במיספר המעטפות
ככל שתרבה לשלוח ירבו סיכוייך!
MEXICO86
אלה שמות הזוכים
בהגרלה השבועית:
עודד חרמתי – אשקלון
מנחם לאור – חיפה
משה אדלסון – קבוץ דפנה
גדי אביצור – תל־אביב
צבי חיות – רמת־דוד
שם ....
כתובת ....
טל .... תעודת זיהוי ....
"ג'ילט – חד וחלק (השלם) ....
Gillette®

טור ראשון

מחנה־אימון; כן ?, לא?

בחלקו הגדול של חג הפסח עשתה נבחרת הכדורסל במחנה־אימון בגרמניה. יש לשער שלא מעט מחלוקות משפחתיות התעוררו בעקבות ההחלטה לקיים את המחנה באירופה בעיצומו של החג, אך כך נקבע והשחקנים יצאו לדרך.

מאמן הנבחרת בוודאי יאמר כי תועלתו של מחנה האימון היתה רבה. אחרת לא היה תומך בקיומו.

אך הצד האנושי־משפחתי של היעדרות מסדר הפסח – יש לו משקל לא קטן. אסור לשכוח שכמעט כל כדורסלני הנבחרת היו עסוקים בעונה מפרכת מאוד. אין לדעת אם לא עדיף היה להשאירם לפרק זמן נוסף בבית, לפני צאתה לאליפות אירופה לנבחרות דרג ב' בבלגיה (במאי), סיור קיץ בקנדה (יוני) ואליפות העולם בספרד (יולי).

אם הניב המחנה בגרמניה תוצאות או לאו – בזאת נוכל להיווכח כבר בעתיד הקרוב. מה שבטוח הוא שהמחנה לא תרם לנושא איחוד המשפחות.

הידד לרוגוזין

בעיני רבים – ואנו בתוכם – הסנסציה של השנה מקורה לא באחד מענפי הספורט הפופולאריים שלנו, אלא בענף שבדירוג הלאומי אינו תופס בחמישייה הפותחת של מצעד הספורט הישראלי.

הכוונה לענף הכדורעף, ולנצחון המזהיר שהשיגו תלמידי בית־הספר רוגוזין בקרית־אתא על נציגת סין באליפות הבין־לאומית לתלמידים שהתקיימה בנסיכות ליכטנשטיין.

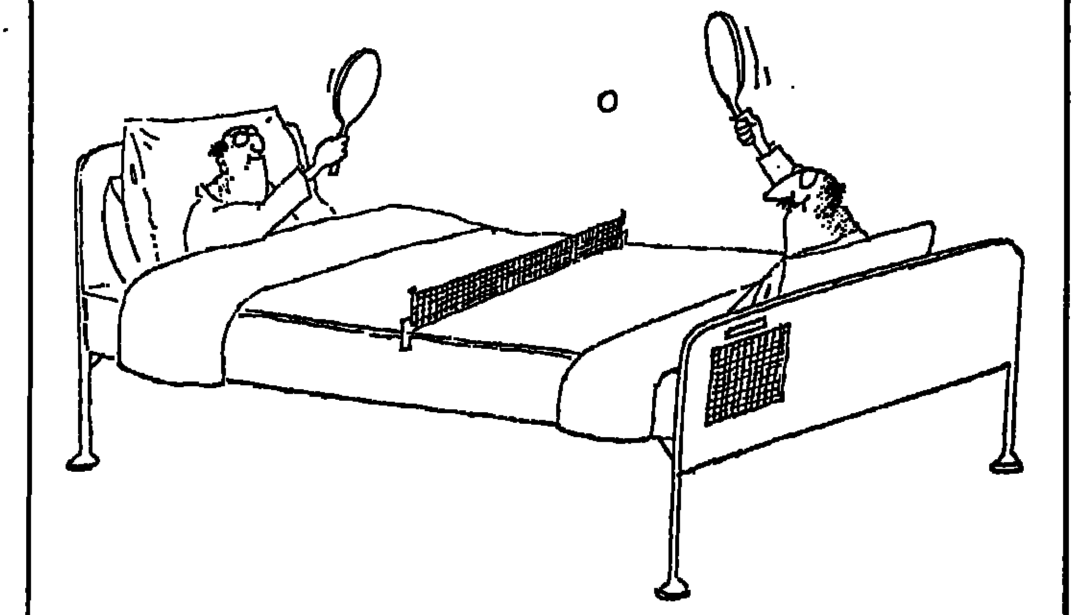
רק מי שיודע מה עוצמתה של סין בספורט – יכול להעריך את נצחון התלמידים ולהצדיע להם.

בשער: הפועל ר"ג כפתה על ראשל"צ 5 משחקים בגמר־יד. יורם זלינגר (מס.14) חולף על פני עדי כנען. צילום: עדי אבישי.

שבועספורט
עורכים:
אלכס דורון
משה לרר
צלם: עדי אבישי
עיצוב גרפי: שפי דגן
מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334-7877

כותבים

הם שלנו

שנים רבות קיימת החלטה בהנהלתנו, האוסרת מכירת שחקנים בכירים, ביניהם איל בגלייבטר, דרון רבינזון, אלון ירוחם ואחרים, לכל קבוצה בארץ ולכל מרכז ספורט.

הנני לציין שכל עוד אני משמש בתפקיד יו"ר האגודה, לא יהיה על סדר היום שינוי בסעיף הנ"ל.

פתח־תקוה — נחמן מנדל
יו"ר אגודת מכבי פ"ת

התרומה של מיקי

עתה, כשעונת הכדורסל תמה, מותר להפריך את דבריו של ניל גילמן מנתניה. לא השופטים הם שהעניקו למכבי ת"א את התואר, כי אם יכולתה של הקבוצה. באשר לאליצור – הרי שלה התהילה. למכבי – התואר.

תרומתו של מיקי ברקוביץ' לזכייתה של מכבי בכתר נוסף, באה לידי ביטוי בסידרת משחקי הגמר־סל. מיקי פשוט התעלה על עצמו ויכולתו מעמידה אותו בפיסגת הכדורסל הישראלי, בניגוד לדעת כמה מקטרגים.

פתח־תקוה — אברהם שטרן

הנעלם: טרודל מאיר

במוסף „שבועספורט" מיום 20.3.86 פורסמה תמונת שחקני הפועל ירושלים משנות החמישים. לתשומת לבכם: שמו של השוער שנפקד משורת השמות בתמונה הוא טרודל מאיר.

מר טרודל מאיר, כיום תושב פרדס־חנה, נרגש מאוד למצוא את תמונתו מלפני 36 שנה במוסף הספורט. הוא הראה לי את התמונה המקורית, שכבר הצהיבה מעט.

רמת־השרון — אורי ליבני

קרייג בודז'יאנובסקי (משמאל) המתאגרף שרגלו נקטעה, שלח לקרשים את ירובו ריק אניס, בנוק־אאוט בסיבוב השלישי. היה זה נצחונו השני של קרייג מאז חזר לזירה קטוע רגל.
צילום: איי.פי.

קרייג הגיבור

יש לי חבר שנפצע באחת ממערכות ישראל. אינני מזהה אותו בשמו – שכן היה ידוע בציבור כספורטאי רב־גוני. קראנו בהנאה גדולה את סיפור הגבורה של קרייג בודז'אנובסקי („שבועספורט" מס. 21), המתאגרף קטוע כף הרגל, שזכה להצלחה בזירה המקצוענית.

בעת טיפול שקיבל ידידי בארה"ב – הופנתה אליו הצעה לסייע בידו להמשיך בעיסוקו הספורטיבי. חברי רחה אותה על הסף. עכשיו, אחרי שקרא וראה את המתאגרף האמריקני בפעולה – הוא קצת מתחרט.

מוסר ההשכל שהוא מבקשני להעביר דרככם למי שאיבוד את עולמו הספורטיבי בדקה: אחרי תקופת שיקום קצרה – חיזרו את הספורט. אין כמוהו לשיקום נפשי!

תל־אביב — י.ז.

איזה קהל...

נדהמתי מיחסו הגרוע של קהל הצופים ביד־אליהו, בעת נגינת ההמנון במשחק הגמר על גביע המדינה בכדורסל.

אוהדי חולון ניסו להתחרות בתזמורת שניגנה את ההמנון, תוך הפרה גסה של חוק ההמנון הלאומי. כשבאתי הביתה, אמרה לי אשתי שגם כדורסלני מכבי ת"א לא ניצבו דום בעת נגינת ההמנון וכל אחד היה עסוק בשלו...

אני לוחם את כבודו האבוד של ההמנון הלאומי.

תל־אביב — יחזקאל מאירי

השם הנכון: סליקטר

ברצוני להפנות תשומת ליבכם לעובדה ששם המשפחה של חלוץ מכבי חיפה, משה סלקטן, אינו נכתב ואינו מבוטא נכונה. השם הנכון הוא סליקטר (Seliktár) ואין כל סיבה לעוותו. משפחת סליקטר היא משפחה ידועה של עולי בולגריה ואין כל סיבה לשגות בשמו של החלוץ המצליח, משה סליקטר.

תל־אביב — יעקב סליקטר

...וכיצד חותם משה?

★ מעניין. הגיעה אלינו חתימת ידו של משה (ראה צילום) וכיצד הוא חותם, אם לא סלקטר, בלי יו"ד...

עברית קשה שפה...

בגיל 50 ארז מאמן הכדורעף הארגנטינאי חוזה גלפנד את חפציו בבואנוס־איירס, והחליט לעלות לישראל, כדי לנסות ולהשתלב בכדורעף הישראלי. אלא שגלפנד, שהגיע לארץ עוד בחודש ינואר („מטעמים ציוניים טהורים", כך הוא אומר) לומד עתה באולפן שבבית ברודצקי ברמת־אביב, ולאכזבתו עדיין לא מצא אוזן קשבת אצל ראשי הכדורעף.

גלפנד, שהיה בארצו מורה בכיר במדרשה להכשרת מורים לחינוך גופני, ניפגש עם כמה מראשי הענף, והוא אומר: „אני מרגיש כמו כדור פינג־פונג שנזרק ממשרד למשרד...כל מי שפגשתי – פוחד שאני מתחרה שלו".

העולה החדש היה, לדבריו, כדורעפן בנבחרת ארגנטינה ומאמן בקבוצות צמרת בליגה הראשונה שם. ליבו מר עליו והוא מוסיף: „אמרו לי שיתייחסו אלי רק אחרי שאדע לדבר עברית. זו הפעם הראשונה בחיי שאני יושב באפס מעשה ולא מאמן. אינני זוכר מתי הצעתי עצמי לעבודה. מה שקורה כאן לא מוצא חן בעיני, אבל קשה מאוד להוציא אותי משיווי משקל. אני רק צריך שהדלתות ייפתחו בפני, מפני שאני מאמין ביכולתי".

חוזה גלפנד. לא חוזה את העתיד...

קשה לו לקבל את הטענה שאי־ידיעת השפה מהווה מכשול בעבודה. „בעבר הגיע לארגנטינה מאמן קוריאני שידע שלוש מילים בספרדית. אחרי חמש שנים בארגנטינה – ידע חמש מילים. זה הספיק לו כדי להוביל את נבחרת ארגנטינה לזכייה במדליית ארד באליפות העולם"...

ברוריה ביגמן

נבחרת הזהב של אנגליה 66'. עומדים, מימין: המנהל סר אלף ראמזי, ריי וילסון, ג'ורג' כהן, ג'קי צ'ארלטון, גורדון באנקס, רוג'ר האנט, נובי סטיילס, המאמן האחראי שאפרדסון. יושבים, מימין: בובי צ'ארלטון, אלאן בול, בובי מור (הקפטן, עם הגביע), ג'ף הארסט, מארטין פיטרס.

„בחורי הזהב" של אנגליה מ־1966. היכן הם היום?

עשרים שנה לאחר שאנגליה זכתה בגביע העולם בכדורגל – הקרינה הטלוויזיה העצמאית בבריטניה תכנית מיוחדת המשחזרת את הרגעים המרגשים של אז. „בחורי הזהב" זכו אף הם לתשומת־לב והתחקיר מגלה לנו היכן הם כיום ומה מעשיהם אחרי 20 שנה.

הנה מה שהעלה התחקיר:

הקפטן, **בובי מור**, נאלץ להסתפק עתה באפרוריות של הליגה הרביעית. הוא משמש מנהל בקבוצת סאותאנד, כיום במקום ה־14 בטבלה. „תקוותי לשוב פעם לוומבלי כמנהל של קבוצה גדולה", אמר בעצב.

עוד ארבעה מן ה־11 מוצאים אף הם פרנסתם על כר הדשא:

אלן בול הג'ינג'י, עשה קריירה עשירה כשחקן ולאחר שתלה את נעליו הוא מריץ כיום את קבוצת פורטסמות' שבצמרת הליגה השניה.

שחקן הנשמה של יונייטד הגדולה, **נובי סטיילס**, מעדיף לאמן ולא לנהל. הוא עושה זאת בווסט־ברומיץ', שירדה לליגה השניה אחר העונה הגרועה ביותר בתולדותיה.

גם חברו מהעבר לקבוצת מנצ'סטר־יונייטד, והכוכב האמיתי של 1966, **בובי צ'ארלטון**, נותר במקצוע: בנוסף להיותו פרשן טלוויזיה הוא מנהל בית־ספר לכדורגל, לילדים.

אחיו, **ג'קי**, נבחר לא מכבר לשמש מאמנה של אייר. „22 שנה שיחקתי בלידס, זכינו באליפות ובגביע, אימנתי את מידלסבורו והעליתי אותה לליגה הראשונה, אך כולם מכירים אותי אך ורק בזכות אותו הגמר בוומבלי", אמר ג'קי בשידור הטלוויזיה.

מארטין פיטרס וג'ף הרסט שיתפו פעולה גם בווסטהאם. עתה נפגשו שוב. שניהם עובדים כסוכני מכירות באותה חברת ביטוח. הרסט, כובש השלושער בגמר, נכנס להרכב רק לאחר שג'ימי גריבס (כיום פרשן־טנב בטלוויזיה) נפצע. „בכל מקום מזכירים לי את שער המחלוקת בגמר מול גרמניה", סיפר.

חברו להתקפה האנגלית היה **רוג'ר האנט**. הוא לא זכה לתהילה כאחרים. „סוס שחור" כינוהו. „זה לא הפריע לי. שמחתי שאלף ראמזי בחר בי להרכב", אמר. הוא יחד עם אחיו, מנהלים כיום בליברפול חברת משאיות.

עמיתו־שכנו־יריבו מעבר לרחוב, המגן **ריי ווילסון** מאברטון, נכנס גם הוא לעסקי המשפחה ומנהל חברה העוסקת בקבורה.

גורלו של המגן האחר, **ג'ורג' כהן**, היה אכזר יותר: הוא לקה בסרטן. הרופאים סילקו מגופו את המעי הגס. כהן הצליח להתגבר וכיום, על אף המחלה,

החולצה מספר 17 – לתמיר חודורוב

אחרי 13 שנים של פעילות במדי קבוצת הכדוריד של מכבי ראשון־לציון, כשחקן מוביל, ניפרד הבין־לאומי שלה **תמיר חודורוב** (28 וחצי) מקבוצתו, בטקס קצר שאירגנה מכבי ראשל"צ לפני משחק הגמר־יד השלישי עם הפועל ר"ג.

אמיר פופקו, קפטן ראשל"צ (בתצלום, באימונית) העניק לתמיר חודורוב גביע הוקרה צנוע ואת חולצת המשחק שלו הנושאת את הסיפרה 17. הכדורידן הפורש לחץ את ידי שחקני הקבוצה ומנהליה. באורח מפתיע לא זכה ללחיצת יד מיו"ר האגודה, שמואל אולפינר.

ביציע העירו אוהדיו של חודורוב: „לשחקן נשמה כמוהו מגיע גביע מכובד יותר...".

לחולצה מספר 17 נמצא כבר מקום בארון. „אין לי מה לעשות אתה" התנצל חודורוב, כיום מנהל חברת נסיעות מצליחה.

(ברוריה ביגמן, צילום: עדי אבישי)

הוא איש עסקים אמיד המנהל חברת בנייה.

גם השוער, אחד הטובים בכל הזמנים, **גורדון בנקס**, נאלץ לשהות פרק זמן ממושך בבית־החולים. הוא נפצע בתאונת דרכים ואיבד אחת מעיניו. זה לא מנע ממנו להמשיך ולשחק. כיום הוא עומד בראש חברה ליחסי ציבור.

היחיד שסירב להתראיין לתוכנית היה מנהל הנבחרת המהוללת ההיא, **סר אלף ראמזי**. הוא לא הצליח להוליך מחדש את נבחרתו במסלול ההצלחה של 66' – ופוטר. עתה הוא מוצא פרנסתו בעסקי בנייה.

עתה מקווה אנגליה שנבחרתה תחזור לפיסגה העולמית, במונדיאל במכסיקו. 11 המופלאים הבטיחו להחזיק אצבעות ל־11 של היום.

(**מאיר בלייך**, סופר „מעריב" בלונדון)

„מתים" במגרש ומוזנחים בבית

אילן סלע (25), כדורידן אליצור הרצליה מהליגה הלאומית, נפל קרבן למציאות העגומה, לפיה מבוטחים ספורטאים בסכומים מגוחכים. אילן נפצע בבירכו הימנית ב־19 בפברואר, במשחק ליגה בין אליצור הרצליה להפועל ראשון־לציון, ומאז הוא מנוטרל מעבודה ומפעילות ספורטיבית.

סלע, סטודנט למחשבים, עובד חלקית בעיריית ראשון־לציון ומשתכר 550 ש"ח בחודש. מקום העבודה אינו מכיר בתאונה שאירעה במגרש הספורט כתאונת עבודה; כך גם הביטוח הלאומי. מאז הוא יושב בבית.

בבדיקה שנערכה לא מכבר, נקבע כי סלע סובל מקרע ברצועות וקרעים בחלקי סחוס שונים. הביטוח מטעם אגודתו, אליצור הרצליה, קבע לו סכום של 100 ש"ח לשבוע.

„אני מפרנס את עצמי ובחודש האחרון אני אוכל את כל החסכונות שיש לי. בסכום שהביטוח מעניק לי אני צריך לשלם שכר־דירה ולדאוג לכלכלתי. גורמים מסויימים מנצלים את תמימותם של ספורטאים שאינם חושבים על עתידם במקרה של פציעה שתרתק אותם לבית. זו שערוריה שאין כמוה. דורשים מספורטאים 'למות' על המגרש ואחר־כך מזניחים אותם".

ברוריה ביגמן

„ילד הסירות" „הדליק" את האנגלים

בעל העיניים המלוכסנות, כמו שני שקדים, הקפיץ־הרקיד את הכדור על מצחו, כידרר במהירות מסחררת במסלול עקלתון, כאילו היה דבוק לרגליו, ואחר־כך נעץ אותו בבעיטה אדירה ברשת. 38 אלף צעירים ביציעי „אולד טארפורד" שעקבו אחר המבצע, שאגו מרוב התלהבות.

אמן הכדור בן ה־13, אחד מ־30 שעברו את כל המבחנים המוקדמים בהם השתתפו עשרת אלפים כשרונות־כדורגל, זכה באהדת הקהל – וניצח בתחרות השליטה בכדור, עוד לפני שצוות השופטים חרץ את פסק־דינו. אילו היה כשאר 29 יריביו, איש לא היה מתרגש מכך – אך העובדה ששמו האנג קווק דאנג והוא מ„ילדי הסירות" של ויאטנאם, מיקדה אליו כמובן תשומת לב גדולה.

דאנג, יליד ויאטנאם, הגיע לאנגליה לפני שש שנים – אחד מאלפי פליטים שנמלטו מארצם האומללה בסירות קטנות. כשבא לאנגליה היה רעב וחלשלוש, עד שצריך היה להאכילו באיטיות, במשך שישה חודשים, בהשגחה קפדנית של רופא. אבל כשרונו לכדור הביאו לבית־הספר לכדורגל של בובי צ'ארלטון שאמר עליו: „הוא פשוט מבריק".

צ'ארלטון פתח לא מכבר

דאנג – „ילד פלא" חדש

בית־ספר לילדי־כדורגל. יש לו סניפים במנצ'סטר ובלונדון. באים לשם בני 10–15. אחד הבנקים הגדולים תומך במבצע, המזכיר מאד את „בואו לשחק כדורסל" של טל ברודי.

דאנג מאוהב בכדור, מאז למד להשתעשע בו בחצר ביתו בכפר מו־קאי שבדלתה של נהר מאקונג, משם ברח עם משפחתו מאימת הקומוניסטים. שבועות אחדים היטלטלה הסירה, שבה מצא מיקלט עם עשרות פליטים אחרים בים סין הדרומי, עד שאנגליה פתחה שעריה לפניהם. קליטתו בבית־הספר האנגלי היתה מהירה. הוא נתגלה גם כתלמיד מצטיין, במיוחד בהיסטוריה אנגלית (ניצח בחידון פומבי לתלמידים). „ילדים יכולים להיות אכזריים מאוד, אבל כאשר הבחינו שדאנג מצטיין בכדורגל, קלטו אותו אליהם במהירות רבה", סיפר אחד המורים של דאנג.

כישוריו הגדולים בכדורגל הביאוהו גם לביקור במועדון „יובנטוס" האיטלקי – פרס על הופעה מרשימה במסגרת בית־הספר של צ'ארלטון. כמה קבוצות אנגליות כבר לוטשות עין לעברו. כרגע אסור למועדונים להעסיקו. מגיל 15 נחשב נער אנגלי ל„חניך" במסגרת של מועדון כדורגל מקצועני. הוא זכאי לדמי כיס, דיור ומתחייב להמשיך בלימודיו, במימון מלא של מועדונו.

נראה כי בעוד ארבע שנים נשמע את שמו של דאנג, „ילד הפלא" מויאטנאם, בין כוכבי הליגה באנגליה.

דורון וקווין חולקים כבוד למומו

מומו נקווה, נכה, שחקן נבחרת ישראל בכדורסל־נכים, שהה בארה"ב ונבחר לשחקן המצטיין בטורניר שהתקיים ביוסטון, טקסס. במסיבה שערך עם שובו, באו לברכו כדורסלני מכבי ת"א דורון ג'מצ'י (משמאל) וקווין מגי (במרכז).

צילום: ישראל מלובני

11 נותני־חסות למכסיקו 86'

אולימפיאדת לוס־אנג'לס היתה הצלחה כלכלית מהממת. יותר מ־30 חברות בין־לאומיות תרמו סכומים נכבדים שהעמידו את המארגנים על הרגליים עוד בשלבים הראשונים של ההכנות. בסיכום הכספי האחרון שפורסם לא מכבר, נאמר כי האירוע נסתיים ברווח עצום – 315 מיליון דולאר (!), לאחר ניכוי כל ההוצאות.

את ה„פטנט" הזה של השגת תרומות מחברות ענק למדו גם בפיפ"א. עובדה: המונדיאל של מכסיקו 86' מקבל תמיכה כספית מ־11 חברות: „באטה" לנעליים, „קאמל" יצרני סיגריות, „קאנון" מצלמות, „צ'ינזאנו" יינות, „קוקה קולה", „פוג'י־פילם", „ז'ילט" לסכיני גילות, „ג'יי.וו.סי." לטלוויזיות, „אופל" למכוניות, „פיליפס" למוצרי חשמל ואלקטרוניקה ו„סייקו" לשעונים.

מעניין אם גם בסיום המונדיאל יפורסם דו"ח כספי מפורט שיבטא הצלחה כלכלית...

MEXICO86 ?...עבור לעמוד 22..

כדורגל +

א. טבק

ביצת הזהב של ההתאחדות

אחד הסודות השמורים ביותר בהתאחדות לכדורגל, הוא סכום הכסף החבוי במרתפי קרן הגימלאות של השחקנים (שהוקמה לזכרו של איש ההתאחדות לכדורגל בעבר, צבי ברים ז"ל) ואיזה שימוש נעשה בו. עתה, לאחר שנודע לי באיזה סכום כספי מדובר, מובן עוד יותר מעטה הסודיות סביב הנושא.

הקרן היא ביצת הזהב שמטילה התרנגולת עבור ההתאחדות.

בקרן השחקנים נאסף עד כה סכום של מיליון וחצי דולר. אך פרט להתאחדות – לא נהנה אף שחקן מכספים אלה. עובדה: בזמן כתיבת שורות אלה, לא ביקש אף כדורגלן, החל מפתיחת עונה זו, הלוואה מהקרן. הסיבה פשוטה. למרות הכסף הרב שהצטבר בקרן – יכול כדורגלן לקבל הלוואה עד לגובה של 300 שקל. עכשיו אתם מבינים מדוע אין שחקן עושה את המאמץ הכרוך בקבלת ההלוואה?

השחקנים האחרונים שקיבלו הלוואות מהקרן, וזה היה לפני למעלה משנה, היו אורי סויסה מבית"ר ירושלים, רפי בן־חמו מהפועל באר־שבע (כל אחד 300 שקל), ושחקני הנבחרת ריפעת טורק ודוד פיזנטי, שבגלל מעמדם הבכיר יותר קיבלו 1000 שקל כ"א.

וכמה מקבל שחקן הפורש מכר הדשא? – כדי למנוע לזות שפתים בנושא, אביא את המקרה האחרון שאירע לפני 10 ימים.

במשרדי ההתאחדות הופיע דני נוימן כדי לגבות את הכספים המגיעים לו מהקרן. כאשר עזב כעבור חצי שעה את המשרדים, הביעו פניו תמיהה, אכזבה וחוסר רצון להאמין למראה עיניו.

בתום 10 שנות חברות בקרן – קיבל נוימן 59 שקלים, סכום שכיסה את הארוחה ואת הדלק ששילם בהגיעו להתאחדות ממקום מגוריו בירושלים...

נתונים אלה, מצביעים בבירור ובצורה חד־משמעית, על כך שאין עוד מקום לקרן זו, מאחר שאין היא משרתת יותר את המטרה לשמה הוקמה לפני 20 שנה.

מצב זה ידוע לראשי ההתאחדות לכדורגל. כל הנהלה חדשה מקיימת דיון ועל הפרק הנושא: מה לעשות בכספי הקרן. כמעט תמיד יש מישהו, המובא בסוד העניינים, והמקבל את הטיעון מדוע יש להשאיר את הקרן במתכונתה הנוכחית. וראה זה פלא: הנושא יורד מעל סדר היום.

את הסיבה קל לנחש. ההתאחדות משתמשת בכספים אלו למטרותיה היא. מיליון וחצי דולר מוגדרים אצלה כ„הלוואה" ומכסים, בכל מקרה, משיכות־יתר בבנק.

היחידים שאינם נהנים מכך הם, כמובן, השחקנים.

למעשה שותפים השחקנים לכספי הקרן. על כל אגורה שההתאחדות מקציבה לקרן – חייב השחקן להפריש אגורה משלו, והתשלום מתבצע באמצעות קבוצתו מדי חודש.

השחקנים חסרים את המידע הבסיסי מה קורה בקרן ובכספים הנאגרים שם. גרמה לכך ההחלטה ש„קפטן" הנבחרת לא יוזמן עוד לישיבות ועדת הקרן. בעבר היה ה„קפטן" מוזמן, אוטומטית, לישיבות הועדה. אך חלפו כבר כמה שנים טובות מאז הוזמן ה„קפטן" בפעם האחרונה.

נראה לי שאין זה מקרה.

הגיע הזמן שההתאחדות תנהג ביתר הגינות עם השחקנים ותשנה את מדיניות התשלומים וההלוואות הניתנים לכדורגלנים. את שלה – הרוויחה כבר ההתאחדות. עכשיו היא צריכה לתת לחיות גם לשחקנים, אלה המסבסדים אותה על כר הדשא.

מכסיקו – הנה אנו באים!

נבחרת ישראל בכדורגל לא הצליחה להעפיל למשחקי שלב הגמר בגביע העולמי במכסיקו. עם זאת – קיים סיכוי סביר כי נבחרת מסוג אחר תייצג אותנו שם.

מדובר, כמובן, בעסקנים. שישה מהם כבר הודיעו כי ברצונם לנסוע – ואין זה סוף פסוק. בתוך שבוע אמורה הרשימה לגדול.

כל דיון רשמי בנושא לא נערך עדיין בהתאחדות. אך שלושה עסקנים „בישלו" כבר את העניין ולא נותר להם אלא לקבוע את המסלול...מדובר ביו"ר ההתאחדות שאול סוירי, ממלא מקומו עזריקם מיל'צן והמנכ"ל יעקב אראל.

יצוין כי במכסיקו יתקיים קונגרס פיפ"א (יימשך יום אחד בסה"כ) ושום נושא ישראלי לא עומד בו על סדר היום. יתירה מזאת: אם תיערך, מכל סיבה שהיא, הצבעה כלשהי – יוכל להשתתף בה רק נציג אחד.

קונגרס בן יום אחד, בלי „קשר ישראלי", אך העסקנים עומדים לבקש אש"ל לתקופה של שבועיים, מ י נ י מ ו ם!

למי שאינו יודע: עסקן בכיר בהתאחדות מקבל תשלום בסך 120 דולר ליום אש"ל. התקש"יר, המשמש את אנשי משרד החוץ ואת השליחים לאו"ם – אינו מוכר בהתאחדות, כמו גם בשאר מוסדות הספורט.

בנוסף לשלישייה הפותחת – הגישו בקשה לסיוע כספי שלושה עסקנים נוספים – שני חברי מזכירות וחבר הנהלה. כל זאת, בהסתמך על העבר הלא־רחוק שבו סייעה ההתאחדות מבחינה כספית לעסקנים שנסעו במסגרת פרטית לאירועים ספורטיביים.

השמועה כי ההתאחדות עוזרת מבחינה כספית לחברי ההנהלה – עשתה לה כנפיים, ועכשיו עומדים לפנות בבקשות דומות חברי הנהלה נוספים. אלה טוענים כי יש להם מכרים במכסיקו, בבתיהם יוכלו להתגורר. כל מה שהם מחפשים עתה היא דרך למימון כרטיס הטיסה.

בתקופה הקרובה יתקיים דיון בכל הבקשות. נראה שרבות מהן תיענה בחיוב. במכסיקו־סיטי אפשר יהיה לשמוע עברית.

תשקיף:

8 בעקבות אחד

שמונה קבוצות, לפחות, יעשו הכרה בעונה הבאה עם מאמנים חדשים, והמספר כולל גם קבוצות שיעלו ללאומית מהארצית.

בין הקבוצות התרות אחר מאמנים חדשים נמצאות הפועל באר־שבע, שמשון, יבנה, מכבי והפועל פ"ת, הפועל לוד ויתכן גם שבית"ר נתניה.

אין ספק ששלמה שרף, מאמן מכבי חיפה, יהיה גם בעונה הבאה המאמן בעל השכר הגבוה ביותר. פנייתו להביא לחיפה את שותפו וידידו, יצחק שום, כעוזר מאמן – נדחתה על ידי הנהלת הקבוצה.

הקיץ תצאנה שוב קבוצות הליגה הלאומית למחנות אימונים באירופה. כבר עתה ברור שמכבי חיפה, שמשון, בני־יהודה, מכבי נתניה, יבנה ומכבי פ"ת – תקיימנה מחנות־אימונים בגרמניה ובהולנד. רובן כבר קבעו תאריכים והזמינו מקומות. בקיץ הקודם חל איסור יציאה למחנות כאלה, בעיקר מטעם מרכז הפועל.

צפוי „שוק שחקנים" ער ותוסס בתום העונה. קבוצות רבות מעוניינות למכור שחקנים בעלי־שם שלא הוכיחו את עצמם. הביקוש הגדול ביותר הוא לקשרים עושי־משחק. אין כמעט קבוצה המוכנה למכור שחקן טוב בתפקיד זה.

הצפת השוק עשוייה עלולה לגרום לירידה במחירי שחקנים מסויימים. מי שיקנו שחקנים רבים – תהיינה הקבוצות שיעפילו לליגה הלאומית. למעשה – חלקן מנהלות כבר עתה מו"מ עם מספר שחקנים.

שלמה שרף. מספר 1 בסולם השכר.

זירה חופשית

מכבי חיפה-
בית"ר ירושלים

הפה שהפיק...

ב„קול־ישראל" עשו להם מנהג קבוע. יָפָה (כמעט) בכל שבוע. והיפה שתקבע מי תהיינה ארבע הקבוצות בחצי־הגמר, היא הילה קֶלמן, מלכת היופי של ישראל.

בסיבוב הקודם נתנה ירדנה ארזי את הצ'אנס לקבוצות. „תודה רבה" אמרו מכבי חיפה, בית"ר ירושלים ועוד שש מאושרות, ביניהן הסינדרלה מחדרה.

מחר זה כבר סיפור אחר. קרוב מאוד לרציני. מי כמו מכבי חיפה, שתארח את בית"ר ירושלים, יודעת זאת.

והאלפים שיראו מחר את המשחקים בשלב רבע הגמר, יהנו או יתאכזבו, יתאחדו לקראת צאת הכוכבים וירוצו כולם לקנות סטייק בפיתה... ■

איפה מוטל'ה?

אברהם שרון

כאשר הוא העתיק את כוחו מן הרגל אל הפה, הוא עשה זאת באותה אלגנטיות שאין לה תרגום עברי. הוא היה בהקיץ – מה שאחרים היו בחלום. הוא היה דק וטיפה רך – אבל בכל בעיטה שלו היה מן החומר האפור של רוחו החושבת.

בין חובבנות למקצוענות – העלה מוטל'ה את הכדורגל לדרגה של אמנות. הוא ליהטט וירה, שם פס והקשית בננה, דייק בנגיחות והערים על שומריו בחצי־תכסיס. היא ניחן בסגולה של השחקנים הגדולים-באמת, ובמקום שהיתה חסרה לו מהירות, היה לו מיקום מזהיר, כאילו פלט איזה מחשב את פיסת הדשא היחידה שהוא היה צריך להימצא בה.

כשהוא פרש מן הכר ותלה את הנעליים, הוא התחיל לשעשע את שומעיו ברדיו. הוא ידע להיכשל באופן מזהיר, לשאת באחריות בלי לצאת אשם, להצליח במקום שבו היה צריך להתאמץ כדי להפסיד. איך אומרים בלשון מחוספסת: מאמן גדול הוא לא.

אבל יש לו שפה גמישה ומהתלת, סונטת פה ושם, נזהרת, מחמיאה, ובעיקר – יודעת את נפש הדובר אותה.

הוא שייך לקבוצת האנשים הדלילה שאי־אפשר לנטור לאיש ממנה טינה או עויינות. כמוהו כדוביד שוויצר. אנשי שֵם. הפרשנות שלו – כמשודרת ככתובה – היתה אפיק עדין להטות אליו את מעיינות התהילה והשבח שהרעיף על עצמו. הוא שיחק אותה בגלוי, בגדול, בתדר חזק וגבוה. אבל בזמן האחרון, לפי שעה, הוא נאלם וירד מן הדפוס.

איפה מוטל'ה?

לו אני חבר הוודעה המקצועית, אמון על הגשת שמות של מועמדים; לו יד לי ורגל בהתאחדות לכדורגל, ולו אני בעל דעה ומהלכים וכף־בחישה בעיסת העסקנים – הייתי מעז להציע כהצעה הזאת: מוטל'ה שפיגלר ישמש נשיא הכדורגל הישראלי ופרשן בכיר ברדיו ובטלוויזיה. הוא אחד הפיות היחידים במדינה אשר גם בשעה שאין להם מה להגיד – תענוג להאזין להם. ולהשומע – ינעם. ■

אישית לוחצת

זאביק זהבי

גמר אליפות אירופה בכדורסל – אין נסים:
יוגוסלאווים מזה – ומנגד רוסים!
ואמם העין שלי איננה טועה,
אני לא רואה שם אף אמריקני לרפואה!
אז תגידו לי: מי החכם שאמר
שבלי אמריקנים אי אפשר להגיע לגמר?
טוב, הרוסים עניים, הם ממש אוכלים עשב,
אז שעל הכדורסל הם יוציאו ת'כסף?
ויוגוסלאוויה – אומה אומללה ונואשת –
איך זה שהם הטובים ביבשת?
פעם, רק עם חוצפה בתור נשק אישי,
תפסה נבחרתנו מקום חמישי,
בלי סיוע חוץ אמריקני, בלי לגיון זרים,
היתה לנו גאוות יחידה,
שמחנו בחלקנו כמו עשירים.
אז תנו להם צ'אנס, לשחקנים הצעירים!
יש בארץ המון שחקנים מוכשרים.
אל תושיבו אותם על הספסל,
תנו להם לשחק כדורסל!

★ ★ ★

רק כמה מלים, וממש בקיצור,
לניל גילמן והחברה שלו מאליצור:
מכבי ת"א נוצחה העונה
רק פעם אחת (ראשונה ואחרונה...)
לכן, יותר מאשר מגוחכת היא הטענה,
שהשופטים (שהם כידוע בני־יונה)
לא נתנו לכם לנצח – ובכוונה!
מכבי היא אגוז שקשה לפצח,
ומי שבאמת לא נתן לכם לנצח –
זה קרל נברסון!
ואני לא רוצה להלשין,
אבל אילו לא פיספס את קליעות העונשין,
שהיו לו אחרי האירוע השיפוטי –
(וכולנו ראינו זאת, ובהילוך איטי)
הייתם זוכים במשחק שלישי,
וגם אז – –
אבל זה כבר באמת טפשי... ■

מכתב אהבה

יואל ריפל*

קרן יקרה, אני כותב לך בדקה ה־90, ולא תהיה הארכה. כבר חודשיים שאני לא בהרכב הפותח שלך. כל הליגה עושה אצלך משולשים, ואני מחמם את הספסל בחוץ.

אצלך – כל שוער חביב, כל שופט חוגג, כל חלוץ מכנס וכל מאמן מגיע לגמר.

את מגיראני את כולם. כל יום נמצא אצלך און אלי, און חנה. ומה נשאר לי לעשות? – אוננה.

נשבר לי הזאי ארמלי ממך. אם אתפוס אותך עוד פעם בנבדל עם מישהו – אכניס לך כזאת בעיטת עונשין שיהיה לך עונש רדיוס. חודש תשבי בבית בלי לראות קהל. אצלי תראי רק סירים ושארים.

אוציא לך כרטיס אדום מתחלף בפנס כחול. אם את שמה עלי פס, אני אשים עליך דאבל פס.

כדאי לך לחתום אצלי. אקנה לך לבית סרביזים, און פורצלני, און רוזנטל. אני אפנק אותך. אגיש לך למיטה כל בוקר קפה טורק. תקבלי שעון זהב, 24 אבר־קרט. אף פעם לא תהיי אצלי ברשימת ההעברות.

שלך,
שומר לך אמונים,
דוד תיקו

* מתוך „משיכת יתר", תכנית רדיו בהפקת תיאטרון „יובל".

הגל החדש

מאיר ריפמן

השליש האחרון של משחקי עונת הכדורגל הוא, בדרך כלל, הזמן שבו קבוצות מתחילות לחשוב ולתכנן את העונה הבאה. כשמדברים על העונה הבאה, עוסקים קודם כל בבחירת מאמן. וכיום, בשתי הליגות הבכירות, „שוק המאמנים" עדיין לא התעורר.

אם בעבר שיבוץ המאמנים בקבוצות היה ברור, וההצלחות והוותק של המאמנים היוו עבורם כרטיס ביקור הולם, הרי בעונה הנוכחית – לפני כל החלטה בקבוצה — אי אפשר יהיה להתעלם מהדור החדש של מאמנים שקם, וקורא תגר על הטאבו של מאמנים עם „הרבה שעות עבודה", שעלולים אם כך למצוא עצמם בחוץ.

אי אפשר להתעלם אמרנו, והכוונה היא כמובן לגל צעיר של מאמנים, שחדר העונה לשתי הליגות הבכירות, ורושם הצלחות – מי פחות ומי יותר.

שמונה מאמנים נימנים על הדור החדש בקהיליית המאמנים. זהו אחוז גבוה מאוד – 25 – מכלל המאמנים בשתי הליגות הבכירות (32 קבוצות).

כל אחד מהם – והמאפיין שלו. אך מה שבולט מאוד, וגורם לחלוקה שלהם לשתי קבוצות הוא: עברם ככדורגלנים פעילים.

חמישה מהם בעלי עשרות משחקי ליגה, ולרשותם גם מספר הופעות בלתי מבוטל בנבחרת הלאומית. כולם מאמנים בליגה הארצית:

★ יצחק ויסוקר (הפועל יהוד) – 68 הופעות בנבחרת;

★ יהושע פייגנבוים (בית"ר נתניה) – 48 הופעות בנבחרת;

★ שמואל רוזנטל (הפועל לוד) – 41 הופעות בנבחרת;

★ מאיר נימני (צפרירים חולון) – 23 הופעות בנבחרת;

★ דני נוימן (בית"ר רמלה) – 13 הופעות בנבחרת;

שלושת המאמנים האחרים הם אלמוניים, יחסית, וזאת בעיקר מן הסיבה שעברם כשחקנים פעילים לא מרשים.

הבולט מביניהם, שזכה להכרה בזכות הישגיו העונה, הוא כמובן בן־חור מזרחי, מאמן מכבי יפו. היחיד מדור חדש זה שהוא מאמן בלאומית. השניים האחרים מן ארצית, והם: רוני דורה (הפועל עכו) ועמיר קופלר (הפועל ר"ג).

חלוקה זו של המאמנים לשתי קבוצות, רק מעוררת שוב את השאלה והוויכוח הכמעט ניצחי – האם כל מי שהיה כדורגלן מצליח ומצטיין הוא בהכרח גם מאמן כזה? או להיפך – האם כל מי שלא היה כדורגלן טוב, לא יכול להיות מאמן מצליח?

הכניסה של מאמנים חדשים ל„שוק" רק תגביר את ההתלבטות אצל הקבוצות, ותלמד את העסקנים המחליטים שכל מאמן וותיק ומנוסה, אינו תעודת ביטוח להצלחה. אך אין זה אומר שנגמר עידן המאמנים הוותיקים.

זה הזמן לעשות הכרות עם שמונת המאמנים של הדור החדש.

קיור שיים

חבורה של מאמנים צעירים, כאלה שהיו כוכבים בכדורגל הישראלי, וכאלה שלא נודעו במהלכיהם במגרש, החלה להתברג בחבורת הצמרת של המאמנים ■ 8 מאמנים, המהווים 25% מכלל המאמנים בשתי הליגות הבכירות, עושים „צעדים ראשונים" ומקווים להיכנס לנעלי הגדולים והמפורסמים ■

מאיר ריפמן

מאיר נימני: תמיד בתנועה

נימני נכנס למשפחת המאמנים ברגל שמאל. במהלך העונה שעברה הוא החל לאמן את הפועל רמלה בליגה א', כשזו כבר היתה עם „חצי רגל" בליגה ב'. נימני גם שיתף עצמו בכמה משחקים, אך גם הוא לא יכול היה להושיע, ולבסוף ירדה הקבוצה.

גם את העונה הנוכחית, לא פתח נימני כמאמן. רק אחרי ארבעה מחזורים נקרא לאמן את צפרירים חולון (במקומו של אריה רדלר) שהשתרכה בתחתית. ומהשאיפה של להישאר בליגה, מצאה עצמה לפתע חולון נאבקת על אחד מכרטיסי העלייה.

כמאמן, נימני (בן 39) מבקש מהשחקנים להציג את הכדורגל שהוא הורגל אליו כשהיה שחקן פעיל. משחק מהיר, התקפי, תנועה מתמרת במגרש. לדידו – אלה הנקודות החשובות שעליהן הוא מתמקד, עוכר ודורש מהשחקנים.

רוני דורה: הר געש

כבר בגיל 24 סיים רוני דורה את הקריירה שלו ככדורגלן פעיל בהפועל קרית־חיים. אח"כ פנה לאמן את קבוצת הנוער של המעורון, ומאוחר יותר גם את הקבוצה הבוגרת. אח"כ „קפץ" לאימון נערים ונוער בהפועל חיפה. בעונה שעברה שימש עוזר מאמן לאהרון גרשגורן בהפועל חיפה. הפועל עכו שעלתה העונה לארצית סמכה עליו והחתימה אותו כמאמנה.

מה שבולט אצלו כמשחקים, ולאוו דווקא לטובה: ההתפרצויות שלו למגרש, והצעקות הקולניות במהלך המשחק. בכל מקרה של פציעת שחקן – הוא במגרש, עוד לפני מי שצריך לטפל בפצוע... כאשר קבוצתו נמצאת בעמדה נחותה – הוא גוער בשחקניו. דורה (בן 31) מעריף תמיד שבקבוצה שהוא מאמן, יהיו שניים עד שלושה שחקנים שהוא מכיר היטב, וכך הביא לעכו את השוער צדוק אברהמי ועופר רווה, שניהם ממכבי חיפה. כיוון שלרשותו אין כוכבים, הוא מכסס את אופי הקבוצה על משחק צוות, והרבה מלחמה המגרש.

יצחק ויסוקר: מבט מהשער

גם יצחק ויסוקר פתח את העידן שלו כמאמן – בירידה. היה זה לפני שלוש שנים. הוא החל לאמן את בית"ר נתניה בליגה הארצית, במחצית העונה, ובסיום היא ירדה לליגה א', שם המשיך ואימן אותה עוד עונה. לאחר מכן קיבל את התפקיד בהפועל ר"ג (ארצית), ועם סגל שחקנים צעיר נשאר בליגה. העונה קיווה להמשיך בתהליך של בניית הקבוצה, אך התפטר אחרי 5 מחזורים, כשהקבוצה לא ניצחה. במחזור ה־8 קיבל את התפקיד בהפועל יהוד, במקומו של יצחק אנגלנדר שהתפטר.

ויסוקר (בן 42)הוא אחד משני השוערים היחידים שהם מאמנים (האחר – מיכאל קרוש בשמשון). וכאן מן הראוי להקדיש כמה מילים לתפיסה שלשוער קשה להיות מאמן, כיוון שזכה לאימונים מיוחדים, ואף שונים משחקני השדה. ואכן, ויסוקר כמאמן אינו נחשב לטאקטיקן במגרש. הוא עצמו מודע לזה. לדבריו חל אצלו שיפור בנושא זה. לעומת זאת הוא מקריש ועוכר עם שועריו, ואת הפירות רואה הפועל ר"ג אצל שוערה האלמוני שמואל גילרדי. ויסוקר מרבה לשתף צעירים וגם אלמונים, ודוגל בכדורגל פתוח והתקפי. בניגוד לאופיו השקט, ויסוקר מאבד עשתונות ומתפרץ כלפי שופטים. לראייה: העונה כבר נענש על כך שלוש פעמים בבית הדין המשמעתי בהתאחדות. לדבריו זה נובע מהעובדה שהקבוצות שהוא מאמן, נמצאות בלחץ.

שמואל רוזנטל: עונה מלאה

גם רוזנטל, שהוא אחד מן הישראלים שזכה בטעם הכדורגל המקצועני (בורוסיה מינשנגלדבך), נמצא בעמדת זינוק טובה לעלייה לליגה הלאומית עם הפועל לוד. בקריירה שלו כמאמן, זוהי העונה הראשונה המלאה. לפני שנתיים אימן שלושה חודשים את מכבי הרצליה בליגה א', אבל הוא נכשל, והקבוצה ירדה לליגה ב'. ובעונה שעברה הוא החל לאמן את בית"ר רמלה, אך עזב אחרי חודש ימים.

הפועל לוד קבוצה שמוכרת לו, בזכות העובדה שקודם לכן שיחק בה 5 שנים. רוזנטל (בן 39) רואה בכך יתרון חשוב, הוא מכיר את החסרונות. אך יש בזה גם חסרון – בגלל ההכרות האישית עם שחקנים שהיה אחד מהם, ופתאום הוא הבוס שלהם.

אומר שהוא דוגל במשחק התקפי, אך במגרש נראים בהרכבו יותר שחקני הגנה. הוא מקפיד מאוד להציב שמירה צמודה על שחקני מפתח ביריבה. ואולי זה בגלל עברו כשחקן בעל אופי הגנתי. ויש שחקנים בקבוצה שההכנה למשחק וגם הסגנון של רוזנטל לא מקובלים עליהם. נראה שלא יאמן שם בעונה הבאה, מה גם שלא ברור מה התוכניות שלו כמאמן.

בן־חור מזרחי: גם בעונה הבאה

בהיותו בן 17 וחצי, פרש בן־חור מזרחי (כיום 36) משדה המשחק, כשחקן נוער בבני־יהודה, לאחר שנפצע בתאונת דרכים בצבא. בגיל 21, ובמשך 8 שנים, אימן נערים ונוער בבני־יהודה. שנה באימון נערים במכבי יפו, ואח"כ נחת בהפועל ת"א, שם זכה בשלוש אליפויות עם הנוער. בקיץ שחלף חזר לאמן את הנוער ביפו. לפתע, אחרי שלושה חודשים, מצא עצמו מאמן הקבוצה הבוגרת, ממנה התפטר מוצי ליאון.

„בעונה הבאה אוכיח שאני מאמן שיודע לעשות יותר דברים מאשר להשאיר קבוצה בליגה – ואני מתכוון להיות בצמרת" – ההכזרה הזאת שייכת לבן־חור. נשמעת בוודאי שחצנית ויהירה מאוד. אבל זה האופי שלו בחיי הכדורגל, יש לו בטחון רב. ההצהרות הוא פיזור מאז שהחל לאמן בבוגרים. ויש מי שלא אוהב את זה. אומרים שזה מה שעלול להרוס אותו, ומזכירים את מרדכי שפיגלר... מאמין ביכולת שלו כמאמן, וכל הזמן מדבר על סגנון יפה והתקפי, למען הקהל. מצטער שלא יכול ליישם זאת בקבוצתו.

כבר באימון הראשון שלו, דיברו השחקנים על הרצינות וההנאה שלהם בעידן של בן־חור. „נגמר העידן של בית־ההבראה שהיה באימונים" – אמר אז החלוץ אלישע צ'יפרוט. אז גם הצהיר בן־חור שקבוצתו תסיים במקום 10, בשעה שהיא היתה אחרונה, ובמרחק של 5 נקודות מה„קו האדום"... בזכות ההצלחה המסחררת שלו – 15 משחקי ליגה וגביע ללא הפסד – והעובדה שהקבוצה צברה בהדרכתו 23 נקודות ב־15 מחזורים, הוא יזכה כנראה גם במינוי לעונה הבאה.

דני נוימן: שיעורי בית

בשעה שאחרים בני גילו עדיין משחקים בהצלחה, פרש דני נוימן מפעילות כשחקן כבר בגיל 29. הוא החל מיד בקריירה של מאמן, לפני שנתיים, בקבוצת מכבי קרית־גת בליגה א'. כאיש שתמיד רק הולך וחושב בגדול, רצה נוימן לעלות לארצית, כבר בעונתו הראשונה כמאמן. אך הוא כשל ממש במחזור האחרון.

העונה החליט לאמן את בית"ר רמלה, איתה קיווה סוף סוף לרשום עלייה. ההתחלה היתה טובה, אך בהמשך החלה הצניחה. בדיעבד נוימן מצטער שהלך לרמלה. לדבריו, הוא אימן עד היום שתי קבוצות בעל אופי שכונתי, דבר שלא הולם אותו.

נוימן אוהב להיות דומיננטי בשטח, כך זה היה בתקופת היותו שחקן, וכך זה בעידן החדש שלו כמאמן. הוא שם דגש רב על משמעת, מפגין קשיחות כלפי שחקנים, ומרבה להעניש על עבירות קלות כחמורות. נוימן נוהג להכין שיעורי בית על יריבותיו, חוקר ובודק, ומיישם זאת בצורה טובה במגרש.

אחרי שכשל בנסיונות העלייה לליגה גבוהה יותר, מבקש נוימן (כיום בן 31) לקפוץ ולאמן קבוצה בלאומית. הוא מוכן להתפשר על קבוצה בארצית, בעלת פוטנציאל לעלייה.

שייע פייגנבוים: בוכה ומנצח

לפני שנתיים סיים קריירה עשירה ככדורגלן פעיל. מיד נטל את שרביט האימון בבית"ר נתניה בליגה א', ותוך שנה העלה אותה לארצית – ללא הפסד. גם בארצית הוא עושה חיל עם בית"ר נתניה, בדרך ללאומית. מאזן נדיר ללא ספק לכל מאמן מתחיל.

התווית שדבקה בו כשחקן נשמה, לא חלפה אצלו גם כמאמן. הוא „מטריף" את חניכיו, ומתנאה בקריאת מהלך המשחק וגם בהעמדת השחקנים במגרש. והשחקנים לא יכולים להישאר אדישים במגרש, אחרי שהם שומעים אותו. מן הקו הוא קורא לפעמים את הארוע, לפני שזה קורה.

חסרון אחד בולט מאוד שהוא מודע לו: נצחון או הפסד, לא חשוב, תמיד הוא „בוכה". ואת זה הוא ירש אולי ממורו ורבו דוד שוייצר... ואולי דבר נוסף שטעון אצלו שיפור, הקירבה שלו לשחקנים, והעובדה שהוא מרבה להתחבק ולחבק אותם בהבקעת שער ובהצלחות.

כחלוץ עבר, הוא שם דגש על הרבה תרגילים של תנועה ובעיטות לעבר השער. בבית"ר נתניה זה כבר מניב פירות: העונה כבשה הקבוצה 40 שערים.

אחרי הצלחה מסחררת זו, גבר כיום אצל „שייע" (בן 39) התיאבון. הוא רוצה כבר לאמן בלאומית. וחלום חייו הוא – לאמן את קבוצת נעוריו הפועל ת"א.

עמיר קופלר: קפץ כתה

האלמוני מבין כל אנשי הגל החדש הוא עמיר קופלר, מאמן הפועל ר"ג. כמו דורה, גם עמיר סיים את הקריירה שלו כשחקן בגיל 24, אחרי ששיחק בהפועל ר"ג ובהפועל קרית־אונו. שבר בצלעות היה הגורם והסיבה לפרישתו. במשך השנים אימן ילדים, נערים ונוער בהפועל ר"ג. את זו האחרונה העלה מהארצית לעילית ואף זכה עמה בגביע המדינה. העונה עלה כתה, מהנוער לבוגרים, אחרי שויסוקר התפטר.

המעבר לא היה חד כל כך עבורו. כמעט כל צעירי הקבוצה הבוגרת עברו תחת ידו, והוא זה שעיצב אותם, ומכיר את היתרונות והחסרונות שלהם. אבל יש בכך גם מגרעת מסויימת, והיו גם שחקנים בקבוצה שאמרו לו את הדברים כפניו באחת מאסיפות הקבוצה: „אתה מעדיף שחקנים צעירים..."

מזכיר הפועל ר"ג אורי קרני, המעריך את הידע של המאמן הצעיר – הביע בו אמון מלא. כמאמן צעיר, הוא חסר עדיין אישיות מקרינה. הוא מרבה לקבל עצות, שלא לצורך, מכל מיני כיוונים, וגם טרם למד את סורה של השתיקה. נראה, שחסרונות אלה יחלפו אצלו עם השנים, ואם זה יקרה, והוא ימשיך בר"ג, עשויים שני הצדדים להגיע רחוק. המבחן האמיתי שלו יהיה באימון קבוצה שאותה לא הכיר קודם לכן.

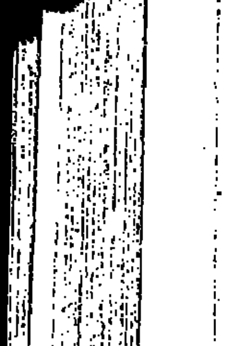
ועוד שישה

יש עוד שישה מאמנים בדור חדש זה, אך הם לא גמרו את העונה. „מוצי" ליאון „גילה" לנו את בן־חור מזרחי; יצחק שום לא סיים את העבודה בשעריים; אהרון גרשגורן בהפועל חיפה, ובליגה הארצית היו אלה יורם אורנשטיין במרמורק; אשר מסינג בהכח ויצחק אנגלנדר בהפועל יהוד.

וכבר יש מאמנים שמתדפקים בשער. בינתיים הם מצליחים בליגה א'. בחבורה זו בולט המאמן הצעיר ביותר בשלוש הליגות הבכירות: ויקטור חדד, מאמן בית"ר ב"ש, בן 27. יתר המאמנים: שמואל קייקוב (לזרוס); אברהם רחמים (הפועל בית־שאן); משה כהן (הפועל ראשל"צ); אלי חג'ג' (מכבי חדרה); יעקב דהאן (דימונה). ■

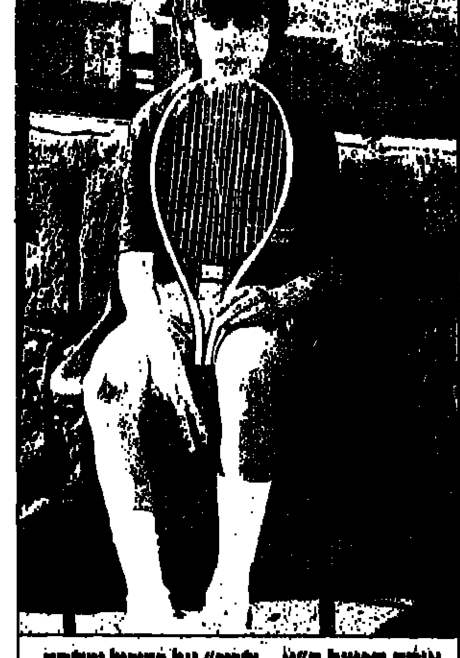

ה"בוהמה" של הספורט הלבן

הפעילות במגרשי הטניס של הפועל ת"א מתחילה כבר ב־5.30 בבוקר ומסתיימת סמוך לשעת חצות • בין המשכימים גם מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר • ליאון רקנטי מ"דיסקונט" ופרופ' אלברט ברטל – גם הם כוכבי טניס ידועים ומוכרים במגרשים ● באים גם נגני התזמורת הפילהרמונית וכדורגלנים בעבר • רואים שם אתץ גיורא שפיגל, מוצי ליאון, צבי רוזן ונסים בכר • ימי שישי אחר־הצהרים – קודש לאמני הבמה. ששי סער, דובל'ה רייזר, נתן דטנר ורוברט הניג באים וממתאמים את החזרות בין המשחקים. אך הבכורה שייכת, כמובן, לאורי לוי ולשלמה וישינסקי • מי שרוצה יכול לפגוש במקום את יורם ארבל ויורם שמרון, שני היורמים מן הטלוויזיה. בקיצור: שמח

אוהד הפועל ת"א, "שרוף" על כדורגל ומשחק טניס. אמיר לוין, בן 12, מתצעירים במועדון.

סרג'יו ליבדינסקי

בתקופה בה שרויים רוב מועדוני הפועל במצוקה כספית והגרעונות בתקציבי הכדורגל והכדורסל הם במספרים אסטרונומיים, כדולארים ירוקים ויציבים – ביטוי לכשלון כלכלי ומינהלי – דווקא מועדון הטניס של הפועל ת"א הוא "שמורת טבע". עובדה: כאשר ביקשתי ממנהלו לנקוב בשיעור הגרעון שלו – הזדעזע. "השתגעת? כאן לא מכירים במושג הזה. אנו מכלכלים את עצמנו. לא מקבלים אגורה אחת כסובסידיה. הכסף היחיד שקיבלנו מבחוץ, היה מהטוטו, לצרכי בנייה".

יחד עם זאת דיבר בצער על נושא אחר: "מלחמת ההתשה עם 'גנדי' מהמוזיאון". מאז מונה רחבעם (גנדי) זאבי, כמנהל מוזיאון הארץ הוא נאבק במועדון הטניס – עד שהאחרון נאלץ לבנות קיר, בגבול המשותף – הוצאה כספית גבוהה מאד שחיסלה, לפי שעה, את התוכנית לבנות חדר כושר במועדון. "עתה, כאשר הגבול שקט – נחזור לחשוב על השלמת החדר המתוכנן".

סיפור מועדון הטניס של הפועל ת"א מתחיל ב־1963, כאשר נשכר מגרש, אחד מארבעה של הארון מיקלוש, תלוץ בנייתם של מגרשי הטניס בארץ, שהיו לו מגרשים אפילו בדיזנגוף ובאיבן־גבירול, לפני שהגיע לשדרות רוקח. שישה חברים היו הראשונים שהשתמשו באותו מגרש ראשון של הפועל ת"א. כיום יש כאן 18 מגרשים ו־500 פעילים – חתך מייצג ונכבד של אוכלוסיית תל־אביב.

הרמה קובעת – לא המקצוע

יש כאן נציגים מכל מיגזרי המשק, אח"מים וכוכבי הבוהמה: עובדי בנקים – כולל מנהלים בכירים כליאון רקנטי; יהלומנים, פרופסורים, רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, שחקני תיאטרון, זמרים וגם – כדורגלנים כדימוס ומאמני־כדורגל פעילים.

למרות ההבדלים החדים בהכנסותיהם של החברים, שוררת כאן דמוקרטיה אמיתית. לא הכסף או המקצוע, הם שקובעים את המעמד – רק רמת המשחק.

הפעילות מתחילה ב־5.30 לפנות בוקר ומסתיימת סמוך לחצות. פחות עומס: מ־11 עד 2. ה"פלישה" מתחילה עם שחר, ובקבוצה הראשונה מככב מזכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר. משכימי־קום אלו נעלמים ב־7.30. אחרים מהם חוזרים כעבור שעה־שעתיים, אחר שבדקו את הנעשה משרדיהם.

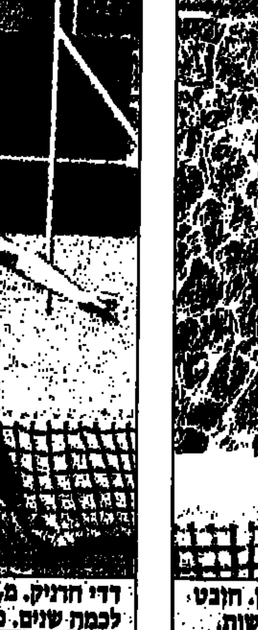

פאול דרבש ובנו, אלוף "אבו... רק למצלמה ...

...מלחמת. ...הוא אומר.

תראו את ששי סער, תיאטרון, חובט בכדור – ורץ לרשת, איזו נחישות.

דדי חרניק, מ"הפועל" הישעו אותו לכמה שנים. כאן הוא שומר על כושר.

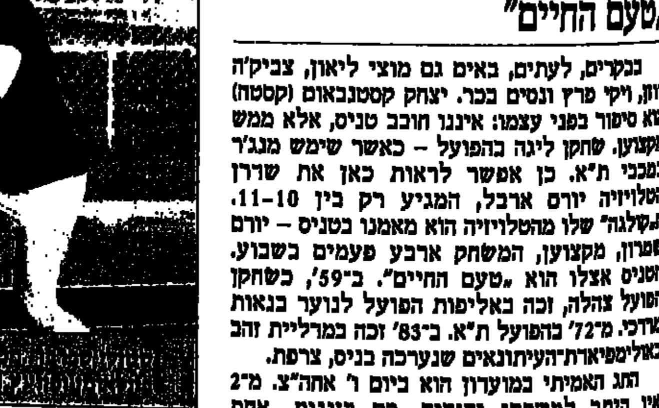

יש מקרים שקוטעים מערכה באיבה, יוצאים לפגישה עסקית וחוזרים כדי להשלים את המשחק.

עם חבורה זו נמנים גם הבנקאי ליאון רקנטי, הפוקד את המגרש שלוש פעמים בשבוע, ופרופ' אלברט ברטל, מנהל המחלקה הנוירוכירורגית ב"איכילוב", המתייצב מדי יום ולעתים חוזר גם בהפסקת הצהריים כדי לחבוט להנאתו, ב...קיר. לביצוע ניתוחים עדינים במוח הוא משתמש בשרירים הקטנים של היד. במגרש הוא מפעיל את השרירים הגדולים. הטניס עוזר לו, לדעתו, לשמור על יד יציבה. אינו מעלה על דעתו מה היה קורה לו, בלי טניס.

אחרי 07.30 מופיעים נגני הפילהרמונית, האמנים, והכדורגלנים. עד לפני כארבעה חודשים נהג גיורא שפיגל לשחק כאן, ארבע פעמים בשבוע. עיסוקיו כיום אינם מאפשרים פעילות כה רצופה. הוא מסתפק במועדים מזדמנים. יהודה יוקר, היה בשנים 1965–1964 כדורגלן במכבי חיפה. ב־73' ניצע הסבה לטניס. לדעתו, אם שפיגל היה מתאמן יותר, היה מסוגל לשחק בהצלחה בליגה א'. יוקר מונה את שבחי שפיגל בטניס: עבודת רגליים מצויינת, מגיע לכל כדור, משחק נבון ובעל כוח לחימה, המחפה על ליקויים טכניים, בעיקר בחבטת גב היד – תכונות אופייניות לרוב הכדורגלנים המשחקים טניס.

יורם שמרון איש הספורט של הטלוויזיה, אלוף אולימפי (של העתונאים...) ובנו.

"טעם החיים"

בבקרים, לעתים, באים גם מוצי ליאון, צביק'ה רוזן, ויקי פרץ ונסים בכר. יצחק קסטנבאום (קסטה) הוא סיפור בפני עצמו: איננו חובב טניס, אלא ממש מקצוען. שחקן ליגה בהפועל – כאשר שימש מנג'ר במכבי ת"א. כן אפשר לראות כאן את שדרן הטלוויזיה יורם ארבל, המגיע רק בין 10–11. ה"שלגה" שלו מהטלוויזיה הוא מאמנו בטניס – יורם שמרון, מקצוען, המשחק ארבע פעמים בשבוע. הטניס אצלו הוא "טעם החיים". ב־59', כשחקן הפועל צהלה, זכה באליפות הפועל לנוער בנאות מרדכי. מ־72' בהפועל ת"א. ב־83' זכה במדליית זהב באולימפיאדת־העיתונאים שנערכה בניס, צרפת.

התג האמיתי במועדון הוא ביום ו' אחה"צ. מ־2 אין היתר למשחקי יחידים, רק בזוגות. אחת הרביעיות הקבועות היא של שחקני התיאטרון, ששי סער, דובל'ה רייזר, נתן דטנר ורוברט הניג. בעייתם העיקרית – תיאום תוך כדי החזרות להצגות. למשל: כאשר דטנר והניג בב"ש, סער מתפנה לטניס. הוא בהפועל 4 שנים, משתדל לצבור עד 12 שעות־טניס בשבוע. שומר על כושר טוב. מתעייף פחות מאחרים. הטניס מסייע לו על הבימה. בנסיעות להצגות חוץ, נוטל את המחבט. כל הארבעה "מכורים" לטניס. לסער משחק מאוד אגרסיבי, הגשת־ייעף, נוסח מקנרו. בין משחק למשחק הם מפגינים ידידות עמוקה, הויכוחים מתחילים בעלייתם למגרש, כי שם העניינים רציניים.

דובל'ה רייזר הוא עדיין "ירוק" – רק ארבע שנים בטניס. מצא בו פורקן בלתי צפוי מעומס עבודתו. כאשר הוא מגיש, רואה בכדור את פרצופו של הבימאי התורן וכך משתחרר מלחצים.

חלוצי־הטניס בין האמנים, הם שלמה וישינסקי ואורי לוי. לעתים הם באים לכאן יום־יום. לפני 15 שנה צחקו מאחיזת ה"ווסטרן" של לוי, שנראתה אז מוזרה – עד שהופיע ביורן בורג ובאחיזה דומה זכה חמש פעמים רצופות בוימבלדון.

"המאפיה" המקומית

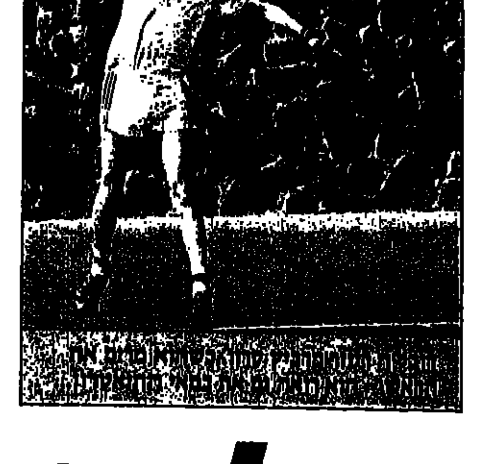
כל מועדון – וה"מאפיה" שלו. ותיקים, שרמת־משחקם טובה משל אחרים. משום מה נראה להם תמיד ש־40 הדקות המגיעות לכל חבר, חולפות אצלם מהר יותר... כבכל "מאפיה" המכבדת את עצמה, גם לה יש "פדרינו", או דון קורליאונה. ראש ה"מאפיה" כאן הוא טיפוס מיוחד במינו: היחיד אולי בארץ, שלעולם אינו מודה באשמתו בהפסד נקודה. ה"פשע" נופל תמיד על בן־זוגו. אחת מזכויות־היתר של ראש ה"מאפיה" – שהוא הפוסק ב"כשרות הכדור בשני הצדדים".

על ה"מאפיונרים" בהפועל, נמנים נחום למרן, מייק שנהר, יעקב בר, אשר זליקוביץ, יורם דיסקין, משה ויתקין, גדעון שרר ובראשם, כמובן, פאול דרבש.

אחד המבוגרים ביותר במועדון הוא אהרן מילר, 75, המשחק פעמיים בשבוע ובשבת מ־05.30 עד 08.30. תמיד ברביעייה קבועה, שבה סכום השנים הנע על המגרש עובר 235 שנה.

טיפוס אחר הוא מייק אמיר, המשחק טניס מדי יום. היה חייל בצבא האוסטרלי בארץ־ישראל, התאהב בארץ ועזב את הצבא לטובת "ההגנה", לה תרם שני תותחי 25 פאונד, מהראשונים ב"הגנה".

יש במגרשי הטניס של הפועל ת"א הרבה סיפורים אישיים. זהו מיקרוקוסמוס של אנשים המאוחדים באהבתם לספורט וחלוקים ביניהם בנושא אחד בלבדו: הריצה כדי "לתפוס" מגרש. ■

שבוע ספורט

איתן סרחק

(הפועל פ"ת)

תאריך לידה: 10 בינואר 1958.
הופעות: 195.
שערים: 8. בעונתו הטובה ביותר, אשתקד (הקבוצה מאס־המושבות סיימה בהנהגתו במקום השישי), הוא הבקיע 3 שערים, 2 מהם בבעיטות־11.
כללי: הבלם בעל העיניים הירוקות, מתנשא לגובה 1.88 מטר (משקלו: 80 ק"ג), החל את הופעותיו בקבוצה הבוגרת של הפועל פ"ת בעונת 1975/76 ונחשב בתוך זמן לא רב ל„יורשו" של יחיאל סאלם, שקדם לו בתפקיד.
מצב משפחתי: נשוי באושר לרעייתו איריס ואב לשתי בנות – ליהי, בת 3 וחצי ושירן, בת 8 חודשים.

צילום: עדי אבישי

שחקן לתפקידים מיוחדים

האווי ולינדה: לפני המשחק נשיקה. „החיבוק שלו אחרי המשחק – מגלה לי את הכל"...

מרדכי רוזנבלום

האווי לאסוף אוהב תשומת לב. כאשר עוצרים אותו ברחוב, שואלים לשלומו, טופחים לו על השכם, מחייכים אליו, הוא מאושר. גם ההתעניינות מצד אנשי הממלכה השביעית, מחניפה לו. הוא לא רגיל ל„טיפול אח"מים", כמו חבריו, כוכבי הכדורסל של מכבי ת"א, ולכן אינו מקבל את הדברים בשיוויון נפש מעושה. האווי הוא יותר הטיפוס של השחקן האפור. „הפועל השחור". „כאשר אתם מתקשרים אלי אחרי משחק, אני יודע שאמש שיחקתי טוב...", הוא אומר בחיוך מבוייש קמעא.

האוורד לאסוף, ענק, מתנשא לגובה 2.08 מטרים. בן 30 וחצי (נולד בפילדלפיה – 15 באוקטובר 1955). תואר ראשון בקרימינולוגיה („אמריקן יוניברסיטי", וושינגטון די.סי.), נשוי ללינדה זה 7 חודשים. הגיע כעולה חדש בשנת 1978, שנה אחרי שביקר בארץ עם משלחת האמריקנית למכביה, והצטרף להפועל חיפה. בתלוש המשכורת של מכבי ת"א הוא מופיע זו העונה החמישית.

לינדה אשתו היתה לאוהדת מספר 1 שלו. „בבית אני אוהדת של פילדלפיה 76' וראיתי משחקים רבים

ג'מצ'י: האווי – שחקן שישי מעולה

דורון ג'מצ'י על האוורד לאסוף: „מי שהיה זקוק להוכחה שמכבי ת"א איננה קבוצה של חמישה שחקנים, קיבל אותה מהאווי. ברוב המשחקים בהם שותף, הוא לא רק השתלב בצורה מעולה במשחק, אלא במקרים רבים ידע להוציא את העגלה מהבוץ ברגעים הקריטיים.

„האווי הוא שחקן שישי מעולה. לא קל לשבת על הספסל ולהצטרף למאבק כאשר המצב קשה. צריך אופי מיוחד. להאווי יש את האופי הזה. יותר מכך, במשחקים רבים הוא נכנס במקומי ולמרות זאת, הוא היה יושב על הספסל ומעודד אותי, כמו שאני הייתי מעודד אותו כשהוא שיחק.

„מאמני הדריב אינם מעריכים אותו כראוי. בדרך כלל הם אומרים להניח לו (הלוואי עלי...) וכאשר מניחים לו, מתברר שיש לו יד טובה והוא מנצל זאת היטב".

משה ויינקרנץ, עוזר המאמן במכבי ת"א: „האווי הוא שחקן יעיל מאוד לכל קבוצה. צריך להבין, הוא נמצא בקבוצה שיש בה 5 או 6 כוכבים לפני כדירוג והוא צריך לקום מהספסל ומיד להיות טוב. הוא מחליף לא רק את אחד הגבוהים (מגי או ג'ונסון), אלא לעיתים גם את שחקני החוץ (ג'מצ'י או מיקי). בדרך כלל הוא עושה זאת על הצד הטוב ביותר.

„בחור עם נשמה, משחק ברצינות רבה ועם כל הלב. קצת איטי, אך למרות זאת ענה בעונה שעברה על כל הציפיות ואף למעלה מזה. יש לו חלק חשוב בזכייה באליפות ובגביע המדינה. כל קבוצה היתה מתברכת בכדורסלן מן הסוג הזה".

בנ.ב.א., אך למעשה הספורט האהוב עלי במיוחד הוא הוקי־קרח. הייתי מנוייה על כל משחקי הבית של פילדלפיה. היום אני אוהדת של בעלי. ישנם כמובן שחקנים טובים. ממנו, קוין מגי או ג'ק צימרמן וגם לאליצור נתניה יש כמה שחקני־כדור טובים. אבל אני אוהבת לראות את האווי משחק", היא מכריזה.

מחיפה – אל הספסל

לא חשבתי אחרת. מה גם שהענק יושב לצידה ושולח בה עיניים אוהבות. „כאשר אני מביטה בו יושב על הספסל, אני מרגישה בדיוק את מה שהוא מרגיש..." מרגישה לינדה והאווי מסביר: „איש אינו אוהב לשבת על הספסל. כל אחד מאתנו היה רוצה להיות בפעילות מלאה על המשטח, לכל אורך 40 הדקות. אך למדתי לדעת כי אני שחקן הקרוי באנגלית 'רול פלייר', כלומר שחקן לתפקידים מיוחדים. לכן, כאשר אני משחק 3 או 4 דקות וממלא את המוטל עלי, אני מאושר".

היו לו כבר ימים טובים. לא שכחנו את הנצחון הגדול על ריאל מאדריד, כאשר אולסי פרי נשאר בביתו ולא הגיע ליד־אליהו. „עלינו אז לחימום וכולנו חיפשנו את אולסי. ידעתי שאם הוא לא יגיע – אקבל דקות משחק רבות, אבל רציתי שאולסי יהיה שם, רק לבטחון אם אני אפשל... אז עדיין לא היה לי את הבטחון העצמי של היום..."

כן, עברו עליו תקופות קשות במדי מכבי ת"א. מחיפה הוא היה הכוכב האמריקני של הקבוצה, עם 28 נקודות בממוצע למשחק. לפתע הוא מצא את עצמו על הספסל, ללא בטחון עצמי, סופג קיתונות של עלבונות מקהל אוהדים על כל החטאה או מהלך כושל. „היו לי משחקים שאחריהם רציתי להכניס את ראשי באדמה. אני הייתי המבקר הקשה ביותר של עצמי. אני יודע למה אני מסוגל ולא תמיד קיבלתי את ההזדמנויות המתאימות להוכיח זאת. אך גם כך, לקחתי ללב משחקים חלשים", הוא מגלה. ליד־אליהו הוא מגיע יחד עם רעייתו לינדה. ליד חדר ההלבשה היא מנשקת אותו והם נפרדים. „זאת לא רק נשיקה למזל־טוב. אני גם אוהבת אותו..." היא מחייכת. אחר־כך היא עולה ליציע ומתיישבת להמתין לפתיחת המשחק. „לא כל אלה שיושבים לידי יודעים שאני אשתו של לאסוף. אז הם צועקים ומנבלים את הפה ואת המילים אני כבר יודעת... הצופים הללו אינם מבינים את המשחק ולא מכחינים בעבודה הטובה שלאסוף עושה. המסירות שלו, החסימות או השמירה. אותם מעניינת רק הקליעה לסל ואם מישהו מחטיא הם משתוללים", מספרת לינדה.

להפעיל את השכל

העונה האחרונה היתה הטובה ביותר שלו. „זכיתי להכרה ולהזדמנויות רבות בסגנון המשחק של הקבוצה. הבטחון העצמי שלי גדל והיום, גם כאשר אני פותח ב'רגל שמאל', אני עדיין יכול להסתדר ולצאת מזה בהמשך. באוניברסיטה אמר לי פעם המאמן: 'נגד הגבוהים והחזקים אתה לא תוכל להתמודד, על כן תלמד להפעיל את השכל שלך ובעזרת המהירות והקליעה מבחוץ תוכל להתמודד עם כולם'. אני מכיר במגבלות שלי, כמו שאני מודע ליתרונות. לא אנסה לזרוק לסל מעבר לקשת כדי לצבור 3 נקודות, אך מחצי מרחק אני מסוגל לדייק ב־55 אחוז מנסיונות הקליעה, וגם אז אני משתדל לקחת קליעות בטוחות בלבד".

האווי גם יודע כי קל לשחקן כמוהו להתרכז במשימה אחת, כאשר לצידו מופיעים שני „סופרמנים" כקוין מגי ולי ג'ונסון. „שני כדורסלנים גדולים באמת. כשהם במגרש אני יכול לסגור את היריב בצורה כזאת, עד שכמעט לא יקבל כדור", אומר לאסוף ומוסיף: „בכדורסל אתה חייב לנצל לא רק את הנתונים הפיזיים שלך (גובה, כוח וכו'), אלא גם ובעיקר את הראש. אני מאמין שהמשחק שלי מתוחכם למדי".

טניס ומוסיקה

הקהל אכזר. לאסוף מכיר את הבעייה היטב. אבל כאשר הוא עולה למשטח הפרקט, הכל מסביב נעלם. „גם את לינדה אינני רואה עד אחרי המשחק, כשאני יוצא מחדר ההלבשה והיא ממתינה לי בחוץ. אני סגור 100 אחוז כדורסל..." הוא מגלה. התואר שלו בקרימינולוגיה, המקצוע שלו כדורסל, – והתחביב? „טניס ומוסיקה. בעיקר ג'אז, רוק אנד רול וכלה. לפעמים אני יושב שעות עם האוזניות ומקשיב למאות הקסטות שאספתי במשך השנים", הוא אומר ופותח את הארון להמחשת הדברים.

לינדה משתדלת למלא את זמנה בין אימוני המקצוע שלה, ללימודי העברית וטיולים ברחבי הארץ. „אנחנו מטיילים הרבה לכל המקומות שתיירים אינם מגיעים", מגלה הגברת לאסוף.

„אתה רואה את האווי? בחור רגוע וחייכן. אבל לפעמים, לפני משחק, הוא מסתגר ואז אני כבר יודעת שאסור להפריע לו. הוא עצבני מדי ומתוח. גם הנשיקה לפני הכניסה לחדר ההלבשה, זו במידה מסויימת גלולת ארגעה... כאשר הוא יוצא מחדר ההלבשה, אני מביטה בו ומיד על פניו אפשר לראות אם הוא שיחק טוב או לא. החיבוק שלו מגלה לי את הכל..."

העתיד של בני הזוג לאסוף ברור ומסודר. „עוד כמה שנים של כדורסל ואחר כך אני חוזר הביתה. יש לנו עסק משפחתי גדול (נכסי דלא ניידי) ומקומי שם מובטח. ישראל תמיד תהיה עבורי הבית השני", הוא מצהיר בגילוי לב. ■

האמזונה

הכוהנת הגדולה של כדורסל הנשים בישראל, ענת דרייגור, אומרת: „אני יכולה להקים אימפריה של כדורסל נשים. רק תנו לי כסף" ■ 184 ס"מ, מתפרשים יפה על גוף של דוגמנית ■ מקצוענית א'א' ■ לא מניחה דבר ליד המקרה. הכל מתוכנן. אפילו בעל וילדים. „מה בוער?"

תלמה אדמון

בשניה אחת היא קולטת אותי על המדרגה של „לה סקאלה". היא בוחרת את המקום, צופרת פעמיים סטאקאטו, מניפה אלי יד שאומרת זו־את־זו־אני תיכף־אני־מגיעה. רק־מתנה־את־המכונית. יש מי שמכנה את ענת דרייגור „מאכערית", אולי בגלל ההתמצאות המיידית בשטח.

היא מן הגבוהות, שאף פעם לא היה צריך לתקוע להן אצבע בגב ולומר: תזדקפי! כשהיתה ילדה, הרביצה מכות בזכות הגובה, במקום להעלב. ברגעי פנאי אחרים טיפסה על עצים. איך קורה, שילדה ארוכה מרישון, מבית פולני של שרידי שואה, הולכת לחיים עם בטחון עצמי במידה הנכונה לומר: „אין לי ספק בערך שלי. אני יכולה להקים אימפריה של כדורסל נשים. רק תני לי כסף".

בגביע אירופה, שנה שעברה, צפתה באיטלקיות. הישראליות הפסידו לקבוצה ההיא, ויצ'נצה, 50 הפרש. הקהל בא מנופף בדגלים. גם מצלמות טלוויזיה היו שם. התופעה חזרה על עצמה גם במשחק השני. „אם באיטליה זה אפשרי, אז גם בישראל. זה ביזנס. בעל מפעל ללבני נשים קנה את הקבוצה ברבע מיליון דולר, הביא שתי זרות שיעשו את הראנקינג ומכר כרטיסים. הוא כבר כיסה את ההוצאות שלו. מחר הוא יכול למכור את הקבוצה. עם רבע מיליון דולר גם אני עושה את זה. שוכרת מאמנים טובים, מכניסה את האימונים לאולמות סגורים, מביאה קהל ואמצעי תקשורת".

שתים עשרה שנים היא שרה את השיר הזה. יש כאלה שכבר התעייפו לשמוע. הכדורסל הגברי עולה די כסף ומספק את מנות הבידור הדרושות. למה להשקיע בבני אדם, שמעטים מהן עוברות את המטר שמונים ואף אחת מהן לא תתן משחק כוח. אם קיים בישראל ענף ספורט הנקרא כדורסל־נשים, זהו עוף מוזר למדי.

67 הפרש בסיום

ניקח לדוגמה את התמונה הבאה: יד־אליהו, עשר דקות לתחילת משחק גמר גביע המדינה. המבטיחים של הפועל חולון והמנצחים־לנצח של מכבי ת"א מתחממים על המגרש. המצלמות טובות אליהם. הקהל בבית בולע אותם בעיניים, עוד לפני שמישהו עשה משהו. מאחורי התמונה הזאת יש כסף, מסורת, מוניטין, הבטחה לבידור. פתאום יש הרפייה משעממת. נשיא המדינה, מלווה בשורה של יושבי־ראש, לוחץ שם ידיים לנשים צעירות. לבושות מכנסי ספורט, השיער נירבק למצח מיוזע, הן עוברות בסך, מתייכות רגע למצלמה, כאילו הכריחו אותן. אתה, בכורסה בבית, חש שמשהו לא שייך. גם הנשים על המסך, במקרה שחקניות אליצור קרית־אונו־ת"א, מחזיקת גביע המדינה כבר שבע שנים, גם הן, מרגישות לא שייכות. השו הזה לא שלהן.

עד שמיקי ברקוביץ יסדר על ירכיו את מכנסי הספורט בחדר ההלבשה, יש זמן להראות כמה דקות ממשחק הנשים, שהסתיים לא מכבר. הקהל המתועד כאן ביציעים בא כדי לתפוס מקום לקראת ההצגה הגדולה. באקראי צפה בעשר בנות רצות על המגרש. חמש היו טובות בהרבה מן החמש האחרות. האלופה רחקה ממכבי דרום־רמת־חן מרחק מעורר גיחוך, 67 הפרש בסיום. וכשבא הרגע האמור להיות מרגש, ענת דרייגור, הקפטן, גברת כדורסל נשים בארץ כבר עשר שנים, ניגשת לאחוז בגביע, אין לה תנופה ביד.

ברגע הזה מתגעגע הצופה לזרועו האיתנה, החייכנית, המפוארת, של אותו מיקי ברקוביץ. דרייגור שואלת את הצלמים אם כבר גמרו. כשהיא מראה את הגביע לקהל, המרפק שלה לא מתיישר. אם מישהו בקהל הזה מסתכל לה בעיניים, הוא רואה מבוכה. גם היא מתנסה באותן דקות, כמו הקהל, בתחושת דֶג'ה־וו. זה כבר קרה לה. אם אין הילות מעל ראשי הבנות המסתדרות להתחבק מול הצלמים, זה מפני שהעבודה שלהן על המגרש אינה כרוכה אפילו באבק תהילה. תחת מטח הפלאשים הן קוראות מין „היי" רפה ומרוסק, ופורשות מן המגרש כאילו מראש תעו לשם. ועכשיו אפשר להתחיל בהצגה שלשמה התכנסנו כאן.

דרייגור קלעה במשחק ההוא רק 20 נקודות, ואיפשרה לאורלי גרוסמן להתבלט עם ה־38 שלה. „כשמגיעים להפרש כזה אין לי שום סיבה להתאמץ לקלוע. בשבילי זה לא הישג. אם היינו זוכות בגביע אירופה לאלופות זה היה הישג".

המינון האירופי

אם יש לדרייגור משאת נפש, היא ממוקמת באירופה. היא שחקנית הכדורסל הישראלית היחידה, שהגיעה לזירה האירופית, שבה משחקים על אמת. שנה ב'קלרמון־פראן', קבוצה של מועדון צרפתי שמטפח רק קבוצת נשים, לימדה אותה, שלקראת אליפות לא מספיקים שלושה אימונים בשבוע. שני אימונים ביום, כולל ריצת חימום בת 25 דקות, גם כשהשלג מכסה את מסלול הריצה בגובה עשרים סנטימטר, זה המינון האירופי.

אחרי תיפקוד מאסיווי כשחקנית ציר זרה בעונה אירופית צפופה, היא שבה לישראל ומוצאת שהיא יכולה לגור ולעבוד בירושלים, ללמוד בקורס מאמנים בווינגייט, להתאמן בקרית־אונו ולקחת אליפות. אלמלא אסר עליה החוזה עם אליצור ללדת, יתכן שאגב כל הפעילויות הנ"ל היתה גם מגדלת ילדים. רמת המתחרות שלה בארץ מאפשרת לה רגיעה עצובה. היא מנושיכה להשקיע באימונים כנדרש ואף מעבר לכך. היא מתאמנת עם גברים בהפועל ירושלים, אבל בצרפת, היא זוכרת בנועם, לא היו לה זמן ואנרגיה לשום עיסוק אחר.

מניין תאריה המקומיים כבר משעמם את דרייגור, אבל הרשימה מוכנה אצלה כְפה. אם ינפיק יום אחד קומוניקטים לפני ראיון עם ספורטאי, הרי של ענת יגיע בין הראשונים. מעולם לא התקשתה לעכל מגעים עם עיתונאים. בשבת, במקום לסרו את הבית או לנוח, היא כותבת למשה לרר תגובה על רשימה שפירסם. „משה היקר", היא פותחת (ראה מסגרת). מהבחינה הזאת היא דווקא כן דומה למיקי ברקוביץ. היא בנויה להיות כוכבת, אלא שהבוכבות שלה בארץ היא פאתטית. השמיים נקיים סביבה. „השגתי את כל ההישגים המקומיים. בנבחרת הקדטיות, בנבחרת הנערות, בנבחרת ישראל, שם שיחקתי כבר בגיל 15. ב־76' נבחרתי לראשונה לכדורסלנית השנה ע"י העיתונות ועדיין אני נושאת בתואר הזה. כבר הפכתי למוצג מוזיאוני".

דרייגור נודעת בארץ כמגינה הקידמית של כדורסל הנשים, כשהקריירה שלה היא התגית

א היא משחקת תמורת שכר, אומרים 12,000 לעונה. לא הרבה מדי, אבל אין עוד שחקנית ש עבודה כזו. הרנו 11 הכסופה של ענת, גם שי סיוע לא קטן של האגודה. צריך לזכור, נור, בלי פיגורה כמו ניל גילמן, אינה אגודה יאליסטית. ובכל זאת, סביב העיקשות של ר ננגתה קבוצה מרשימה במושגים מקומיים. זו נסיונות להסתדר בלי דרייגור בעונה את הם נכשלו בשני המשחקים של העדרותה. ם עסק עם חוזה לא גמור, דרייגור לא הופיעה נים ולמשחקים, הקבוצה עמדה לאבד את . דרייגור הוחזרה לאחר התקדמות מסוימת איתה. היא אומרת: „עדיין אין לי חוזה חתום. כי ראיתי שהקבוצה מדרדרת".

...לה מה לומר

של פיקרש, שאימנה את ענת בעונה האחרונה, ה אותה כבר בימיה הראשונים באליצור. שתיהן חקניות, שזכו לחגוג את ההעפלה ללאומית ם לצמרתה. פיקרש לא בטוחה שהעסקנות של רק מקדמת את המקצוע. „לי לא היו שום את איתה, אם יש לה מה להגיד, היא קורקטית. היא מקצוענית. אצלה אין עניין של הזדהות עם ת, בתום החוזה היא יכולה לעבור לקבוצה ת".

יש מי שמייחסים לענת בלבד את הפגנת הנוסעה למשחק הגמר במכביה. באותה תקופה, ריך, ודייגור מופיעה בבית המשפט המחוזי וגם יון, עד שהאיום לפזר את הנבחרת מוסר. היא ם עיקר, אם לא הכוח היחיד, העומד מאחורי ת העמותה „לכן", לקידום כדורסל נשים. „אני יכולה לשבת בשקט. אני מוכרחה להיות לות". במקרה שלה, הפעילות סביב הכדורסל ת מחוסר ברירה. לשחקנית פחות טובה ממנה לא היה צידוק להניח על השולחן איגוד סל הצעה לקידום כדורסל נשים בארץ.

אשי רוזנבלום אומר שהיא משחקת כמו גבר. היו עוד כמוה, היה מה לראות בכדורסל ש". רוזנבלום הוא מן הגברים הספורים, נים אחר משחקי הנשים. הוא מוכרח, הוא כתב ט ב„מעריב". ענת בטוחה, שקווין מגי, מודל שלה, לא ראה אותה משחקת מעולם. „הייתי שינידו שאני עובדת כמוהו. הוא עושה את ה השחורה, קולע נקודות פשוטות, בלי הצגה, ויבאונרים, נותן לקבוצה בטחון ויציבות המתח. אין שחקן ישראלי שאני רוצה שות לו. הייתי רוצה לקבל פידבק מאדם שראה נשים, שבעים אחוז מהמשחקים שלי. מישהו ע, ולא תופס פתאום עשר דקות אחרונות של ית השניה בגמר גביע".

...דה של לי

דינות הגוף שלה מפתיעה. כשמאה שמונים ה סנטימטרים מתחלקים נכון כמו אצלה, א נורך כלל קריירה של דוגמנית. ענת, יודעת אי להבליט בפניה, מאפרת רק העיניים. קו רון מסביב לאישונים תכולים ענקיים. שני ל תלויים מאוזניה. כשהיא מרצה לפני ההורים ר הכדורסלניות של שנות ה־90' בהפועל ים, שם היא מרכזת את הספורט, היא מראה אות בלבוש ספורטיווי־אופנתי, בלי שרירים ם. „אני מציעה להורים להקנות לבנותיהן, ליטלת להיות אם ואשה תומכת, גם אישיות שטיווציה, עצמאות, בטחון עצמי". טון ר הגעש בבית־קפה, אינו מופנה, לדבריה, ת עבודה. „אני מאד קשה בעבודה. אני לא ת כפחות מהכי טוב".

מה שהיא אוהבת לעשות, לנהל. היא לועסת ספר של אמריקני, לי איאקוקה, „איך אדם ושת מפעלים כושלת כמו קרייזלר והופך לאימפריה". כנייר העבודה שלה, הרן בתוכנית כדורסל נשים בארץ, כלולים הסעיפים

מחיקת הסעיף האוסר הבאת שחקנית זרה. ם אותי תמיד שמשווים אותנו לגברים. עם

ענת עם חבר עמירם שושני.

חבר נוסף של ענת הוא גביע המדינה...

שלושה זרים בקבוצה, גם אנחנו היינו מגיעות לגמר גביע אירופה לאלופות. אנחנו צריכים לא יותר משחקנית זרה אחת לקבוצה".

ב. משחקי הליגה הארצית ייערכו בתוך אולמות.

ג. יהיו משחקי גביע לילדות ולנערות.

ד. תיפסק האפליה המינית. כשדרייגור מדברת על „הנושא הזה", היא מקבלת הבעה של אמזונה. אילו הייתי פמיניסטית, הייתי מעמידה אותה בשורה הראשונה של המפגינות, עם הדגל ביד. „עד עתה פותחים קבוצות חדשות של נוער, רק לבנים. הטענה שאין עניין מצד הבנות, מגוחכת. פשוט אין מסגרת שתקלוט אותן".

ה. גיוס מאמנים בעלי רמה מקצועית גבוהה. „אם הרמה תהיה גבוהה אפשר יהיה להסיר את הסטיגמה של 'מאמן נשים'".

באותו סגנון חסר ספקות היא חיה גם את החיים הפרטיים שלה. דירה כמעט בוהמיינית ברחוב יפו בירושלים, יחד עם עמירם שושני, כדורסלן בהפועל ירושלים. שבע שנים ביחד בלי חתונה ובלי ילדים, „מה בוער?" בעוד שנתיים תסיים את תקופת החוזה עם אליצור ואז אולי תתמסר לרחיפת עגלת תינוקות. ואולי לא.

אני לא רואה את דרייגור יושבת לרקום אחרי ההנקה. ■

משה היקר

אחרי משחק גמר הגביע לנשים כתב משה לרר, במוסף זה, שהניצחון האסטרונומי של אליצור ת"א/ קרית־אונו על מכבי דרום/רמת־חן, כורת את הענף שעליו יושב כדורסל הנשים. לרר לא אהב את משחק היחיד של אליצור. את הטענה היפנה למאמנת, אבל ענת דרייגור היא שממהרת לסתור את טענותיו. בנ.ב. היא כותבת: „אשמח אם תפרסם מכתב זה כתשובה גם לאחרים".

כותבת ענת:

משה היקר!

„אנחנו מכירים הרבה מאד זמן (...) מאז שהתחלתי לשחק כדורסל בגיל 14 ונחשפתי לכלי התקשורת. בנושא הספורט אתה היית בין היחידים שעודדו וצידדו בכדורסל נשים (...) נחמץ ליבי (...) לאחר שקראתי את כתבתך על 'איגוד הכדורז"ל' (...)

„תארת את משחק גמר גביע לנשים כאילו קבוצת ק. אונו־ת"א, שבה אני משחקת, כרתה את הענף שעליו היא יושבת (...)

„אני רואה כיום עד כמה צדקתי שאנו, השחקניות, נמצאות במעגל שאין לו מוצא. תמיד יהיו טענות, אפילו שאנחנו כבר טובות ומצטיינות. לא מזמן היינו עדות לטענות מצד ה'מבינים' בכדורסל, (...) שאין רמת כדורסל נשים גבוהה משום שהמשחק איטי, חסר הברקות, תוצאות נמוכות ואי־יכולת להאבק נגד שחקניות באירופה.

„ובכן, מה קרה בגמר הגביע? קבוצת אליצור ק. אונו־ת"א שיחקה בצורה מהירה ושוטפת כדברי כתבי הספורט. היו הברקות במשחק, הקהל נהנה מהגנה חזקה כמשחקי הגברים והקבוצה הגיעה ל־112 סלים מול 45 של רמת־חן (...)

„בקשר להישגים בינלאומיים: על הנצחון על ארה"ב במכביה ע"י נבחרת ישראל נשים נכתב בעיתונים: 'המשחק התעלה לרמה גבוהה'. טענו שלא נוכל להציג רמה כזו פעם נוספת.

„אני שואלת כיצד ניתן לפרוץ את המעגל הסגור, כאשר אין ביכולתנו לקבל מלה טובה והתיחסות נאותה, גם כשכבר מציגים יכולת מעולה!

„ידידי משה, אתה ראית רק את חצי הכוס הריקה ונתפסת אליה כאילו זו התמונה הכללית (שנינו יודעים שזה לא כך)" (...)

תחזית

נועם בן...

הפתעות, הפתעות

בשבוע שעבר שמעתי לראשונה את „תיאוריית ההפתעות". בעליה, אברהם (מורי) שטמפף, לשעבר אלוף ישראל בברידג' ו„מהמר כדם", חזר מסיור באוסטרליה שם עסק בדברים האהובים עליו: ברידג' ומירוצים למיניהם.

לדבריו, בכל מירוץ יש לחפש את הסוס (או הכלב, או הכרכרה, או המכונית...) שסיכויי הזכייה שלו/ה הם הנמוכים ביותר ו... להמר עליו/ה. הסיבה: ככל שהסיכויים נמוכים יותר, מקבלים יותר כסף בעבר הזכייה.

לדעתו, נכון לנהוג כך גם בטוטו. אם ישלח טור שרבים שולחים כמוהו, יזכה בפרס נמוך. לעומת זאת טור שבו 13 הפתעות, יזכה יחידי ולכן כדאי לשלוח טור כזה.

נראה, שמשהו נכון בתיאוריה זאת, אלא שאין להגזים במספר ההפתעות. מספיק אם „נתפוס" הפתעה אחת גדולה כדי לזכות בפרס מכובד ביותר. אם נחפש טור ובו 13 הפתעות, נגיע לזיקנה ושיבה טובה מבלי להרוויח אפילו 10.

עצה לזוכים:

הזוכים בטוטו שאינם רוצים לסמוך על חסדי דואר ישראל, יכולים להוסיף בטופס, ליד שמם וכתובתם המלאה את המלה „משרד" – ויוכלו לקבל זכייתם במשרדי הטוטו, כבר ביום ה', החל מ־11 בבוקר. מומלץ גם למי שאינו נמנה עם הזוכים. אולי בעקבות כך יחלו לזכות...

תחזית למחזור 35

1. הפועל פ"ת – בני יהודה. שתי קבוצות שוות בכוחן. לכן – תיקו.

2. מכבי חיפה – הפועל ים. יש הפתעות שאינן מתרחשות בטוטו. חיפה תנצל ביתיותה ותשיג בתנופה נצחון רב שערים.

אליאור ברוס. שעריים – לשעריים

3. באר־שבע – יבנה. יבנה ניצחה בסיבוב הראשון 2–0 ומסוגלת לעשות זאת גם השבת. למרות עקשנות האורחים, יפגשו מארחת צעירה ומשוחררת. משולש.

4. נתניה – מכבי ת"א. נתניה הייתה רוצה שמשחק זה יהיה קרב האליפות. אבל אולי בשנה הבאה. בינתיים תרצה לגמול על ההפסד בסיבוב הראשון ולהראות מה היא יודעת. משולש.

5. שמשון – הפועל ת"א. שמשון הוכיחה כבר שאינה עושה חשבון לאיש ומשחקת כדי להבקיע בכל משחק. הפועל ת"א, פצועה ככל שתהיה, תילחם על כבודה ומקומה. 1,2.

6. שעריים – יפו. שעריים עדיין ל הניפה „דגל לבן" ותילחם עד סוף הליגה. מולה, יפו, שמאז מחזור 11 מסוגלת לעשות הכל – לכולן. משולש.

7. כפ"ס – הפועל חיפה. כפ"ס בבית תפגין משחקה הרגיל, משחק קבוצתי, מהנה ופשוט – שיעזור לה כדי לנצח. מוצע גם 2, אולי תהיה הפתעה. 1,2.

8. בית"ר י־ם – מכבי פ"ת. נצחון לבית"ר. במגרש צר הצמידות בימק"א הוכיחה בית"ר שלא אחת ולא שתיים היא יודעת ואוהבת לנצח בבית. אוחנה בכושרו הטוב יעזור לקבוצתו לנצח.

9. יהוד – חדרה. משחק נוסף שבו אנו מציעים תיקו ... ים יהוד סיימה כל ... ומול קבוצה עדיפה ... יותר.

10. חולון – ... מציגה בחמישה ה... צות מצוין, המשחק ... וטוב. מכיוון שגם חולון ... טוב – משולש.

11. הפועל ר"ג – ... ר"ג מארחת את ה... אומית, למה שנחפש ... אך אי אפשר לדעת ... ניה: טוב, בינוני, נח...

12. רמת־השרון – ... החיפנים השיגו לפני ... מפתיע על הכח, ... שה זאת שנית. ו... המשחק לאגירת נקו...

13. הכח – לוד. ... לניחוש בטוטו. ב... לוד), החלה כאן ה... השבת תילחם בכל ...

תליגת הל... (לאחר המח...)

1. מכבי חיפה
2. מכבי ת"א
3. הפועל ת"א
4. בית"ר י־ם
5. בני־יהודה
6. הפועל ב"ש
7. שמשון ת"א
8. מכבי נתניה
9. מכבי יבנה
10. הפועל פ"ת
11. הפועל כפ"ס
12. מכבי פ"ת
13. מכבי יפו
14. הפועל י־ם
15. מכבי שעריים
16. הפועל חיפה

הליגה הא... (לאחר המחז...)

1. בית"ר נתניה
2. בית"ר ת"א
3. הפועל לוד
4. מכבי עמידר
5. צפרירים חולון
6. הפועל חדרה
7. הפועל טבריה
8. בית"ר רמלה
9. הפועל עכו
10. רמת־השרון
11. הפועל כרמיאל
12. הפועל ר"ג
13. הפועל יהוד
14. הכח ר"ג
15. בית־שמש
16. בית"ר חיפה

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

משחק	1	x	2
1	X		
2	X		
3		X	
4			X
5		X	
6	X		X
7	X		
8	X		
9		X	
10	X		X
11		X	X
12	X		
13	X	X	

שלשות /
כפולים 4
טורים 16

הפתעות

משחק	1	x	2
1			X
2			X
3	X	X	
4	X		X
5		X	
6		X	X
7		X	
8	X	X	
9	X		
10	X	X	
11	X		
12			X
13	X		X

שלשות /
כפולים 6
טורים 64

הגיוני

משחק	1	x	2
1			X
2	X		
3		X	
4	X	X	
5	X	X	
6	X	X	
7	X	X	
8	X		X
9	X	X	
10	X		
11	X		X
12	X		
13		X	X

שלשות /
כפולים 8
טורים 266

לעשירים

משחק	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X	X	
4	X	X	X
5	X	X	X
6		X	
7	X		X
8	X		
9	X	X	
10	X		
11	X	X	X
12	X		
13	X		X

שלשות 3
כפולים 4
טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	1	x	2
1		X	
2	X		
3	X	X	X
4	X	X	X
5	X		X
6	X	X	X
7	X		X
8	X		
9		X	
10	X	X	X
11	X	X	X
12	X		
13	X	X	X

שלשות 6
כפולים 2
טורים מלא 2916
טורים בשיטה המצומצמת 324

משחק	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	x	x	x	x	x	x	x	x	x
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	x	1	2	1	2	x	2	x	1
5	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
6	1	2	x	x	1	2	2	x	1
7	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
8	1	1	1	1	1	1	1	1	1
9	x	x	x	x	x	x	x	x	x
10	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2
11	2	2	2	x	x	x	1	1	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2	1,x,2

מכוניות

אדוארד אטלר

הזאב הבודד

הברזילי איירטון סנה, עקשן, בעל אופי מיוחד, אחד נגד כולם – עתה הוא הכוכב של הגראנד פרי, גיבור מרכזי בהצגה השנתית הגדולה ■ מקום שני בברזיל, ראשון בספרד, ה„אקשן" האמיתי על המסלול ■

דוגמניות ונערות־פירסומת של יצרני הסיגריות „ג'ון פלאייר", מקיפות בצהלה את כוכב מירוצי המכוניות מברזיל, איירטון סנה (גם בתצלום למעלה ובמכונית ה„לוטוס" השחורה שלו, למטה), אחרי שזכה במירוץ הגראנד פרי בספרד.

זה היה המותחן הגדול ביותר בפורמולה 1, השנה. איירטון סנה, 26, ברזילי תושב אנגליה, סיים ראשון במסלול של 303 ק"מ ב„גראנד פרי" של ספרד, בהקדימו רק ב־14 אלפיות השניה (!) – או ב־80 ס"מ – את יריבו העיקרי, האנגלי נייג'ל מנסל. סנה נהג ב„לוטוס רנו" השחורה ומנסל ב„וויליאמס הונדה". עתה נחשב סנה בעיני רבים למועמד הרציני ביותר לכתר אליפות ה„גראנד פרי" ב־1986. סנה זכה על נצחונו הראשון ב־15 נקודות. מה שעשה בספרד הזכיר את הישגו אשתקד במסלול אסטוריל בפורטוגל, שם קבע את הזמן הטוב ביותר במבחני הדירוג ואחר כך חצה ראשון את קו הגמר.

מאז השתתף לראשונה במירוץ „גראנד פרי", בברזיל ב־1984, ניצח סנה שלוש פעמים. אבל בהיסטוריה שלו סידרה ארוכה של הישגים בפורמולה פורד 1600, בפורמולה פורד 2000, בתחרויות מרלבורו האנגליות, פורמולה 3.

בפורטוגל, אשתקד, ניצח בקלות יחסית את מייקל אלבורטו (שני בפראר"י) ואת פאטריק טאמביי (רנו), שפיגר אחריו בהקפה שלמה. השנה, בספרד, התנהל המירוץ על מסלול חדש לחלו־טין. סנה כמעט שאיבד בשניות האחרונות את הנצחון, כאשר מנסל תקף אותו בישורת, מטרים ספורים מקו הג־מר – אך אילו היתה הישורת ארוכה ב־50 או 100 מטר נוספים, קרוב לוודאי שמנסל היה מנצח.

סידרת תצלומים דהאמטיים מהרגעים האחרונים של המירוץ, ששודרה בתוכנית הספורט של הטלויזיה בערבית, סיפקה למתעניינים את סיפורו של המותחן. לא זכורות לי תחרויות גראנד פרי מרתקות וגם כל כך פוטוגניות כמו רגעי הגמר בספרד.

לפני חצי שנה, שמעתי את האנגלי מנסל אומר, לאחר נצחונו בגראנד פרי הדרום־אפריקני, בקיאלאמי: „לנצח זה כמו לעשות אהה. אחרי הפעם הראשונה – אתה רוצה את זה עוד ועוד..." אלא שהפעם לא שיחק לו מזלו, למרות שניהל מירדף דראמטי אחר סנה, שניצח בסיום.

מירוצי הגראנד פרי אינם מעניינים תמיד. לא אחת אין „אקשן" על המסלול במשך שעתיים ויותר. הנהגים מתנהלים להם בזהירות רבה, דואגים לדלק, לצמיגים. שומרים על מקומם. לפתע פורש מישהו עקב תקלה במנוע, מחליף צמיג וחוזר. במצב כזה מסוגל נהג בודד שמפגין אומץ, לחימה ודימיון – לשנות את השיגרה לדראמה. בעבר היה זה תפקידו של ניקי לאודה. לאחר שנפצע ופרש – החלו הצופים בתחרויות לעזוב את היציעים. הפירסומאים איבדו עניין במירוצים. העסק כולו החל לעייף. עד שלאודה שב, נטל אליפות ופרש סופית לעסקי האויר שלו. היום תופס איירטון סנה את תפקידו של לאודה, כגיבור המרכזי בגראנד פרי. לא אלן פרוסט, לא קקה

רוזברג או מנסל – רק סנה, הטוען עתה כי ... לחלום על גלגלים ...

כמה סיבות לכך ... העובדה שהקהל ... ש„נוהג נגד כולם", ... חורי הקלעים ומבלי ... מישהו אחר. הצופים ... לוחם כדי להישאר ... והוא עושה זאת בלי ... איפוא, שעד לא מכבר ... רים בגראנד פרי, ... גם בקבוצתו.

לפני כמה חודשים ... בגראנד פרי בקיאלאמי, ... ראו בו את „הילד ה... נהג להתבודד ... צמיגי „סליק" ... ללגום קוקה־קולה ... עות קשית. המכונאים ... ה„לוטוס" שלו. ראיתי ... אליו עתונאי סקרן ... מתכנן לדפוק את ... לו בחיוך ילדותי: ... ירדפו זה את זה". ... רודף אחרי העתונאי ... שלא יפרסם מה שאמר.

היה זה כחצי ... הזמנים. סביב הנהגים ... הקבוצות, המהנדסים, ... מכוניות כבר הוצאו ... שיות גדולות וצבעוניות ... מפני קרני השמש. ... קה־קולה שלו עסק ... שלו. הנהג השני בקבוצה ... ד'אנג'ליס נעלם. ... סייעו לחברי הקבוצה, ... קולים בחיפושים אחריו. ... צץ ד'אנג'ליס, מיהר ... טוס" השחורה. כאשר ... בסנה, ישוב ליד ... פניו בתרועות ממושכות.

איירטון סנה מוליך ... העולם. בגראנד פרי ... שני. בספרד, כאמור, ... בתחזיות המוקדמות ... יקרה. הפרשנים ... הטבעיים, אך תמיד ... רות בגנות אופיו, „שלא ... לנצח... כשרון נדיר ... לוחם כזאב בודד נגד כולם".

עתה הם צריכים „לבלוע" ... יר' שעליו כתבו כל זאת. ... עמו ללוטוס את חברו, ... ריס, המתחיל עתה בקריירה ... פרי כנהג־משנה, במקום ... שעזב. סנה לא הסכים ... את ווארוויק, למרות ... מפוארת בסידרה זאת, ... רד, התעקש – וניצח ...

עתה יושב סנה ובן ... מחסלים, כנראה, כמה ... לה וחושבים איך לדפוק ... רים. השנה, נותרו לו ... לכך.

BMX

אלי אלבג

נשיקה לגלגל

לא להיבהל ולא „להיגעל" – עדיין לא מדובר בנשיקה ממש, אלא רק בתחליף. מסתפקים בכך שהחזה נוגע בגלגל האחורי. התרגיל הזה לקוח מסידרת „התרגילים המקסימים" שבהם מתהדרים רוכבי האופניים האנגליים.

איך עושים זאת?

כלל ראשון: חובה לדעת לעמוד איתן על הגלגל הקדמי. הכידון מוצמד לכסא. יד אחת אוחזת בכסא והאחרת מחזיקה בו ובכידון גם יחד. הכידון נמצא בין הרגליים.

לאחר שמשיגים יציבות טובה עוברים לשלב השני של התרגיל.

השלב השני כולל משיכת הכסא אל הגוף. כאשר הגלגל מתחיל להתרומם, מתקרבים לגלגל ביחס שווה. במלים אחרות: מחצית מההטייה כלפי מעלה, („המעלות", כפי המקצוענים), עושה הגוף ומחצית – הגלגל. לאחר המשיכה ונגיעת הגלגל בחזה – יש להעתיק את המשקל לגלגל האחורי.

ככל שמטים יותר – כן טוב יותר. המטרה: למנוע התהפכות ו' או נפילה.

איך יורדים? – גם הפעולה מבוצעת בסדר הפוך. כאשר יורד הגלגל מיישרים את הגוף, כדי שהאופניים לא יירדו מהר מדי – משום שמהירות עלולה להסתיים בנפילה על הגלגל האחורי. כאשר שני הגלגלים על הקרקע (כביש, מידרכה) והתרגיל „עבר בשלום" – אפשר להמשיך ולבצע תרגילים חדשים־אחרים, כמו הקפצת הגלגל הקדמי.

לביצוע תרגיל „הנשיקה" יש צורך ברגש רב, במיוחד אם מבצעים אותו על ה„דיאמונד באק", שהם אופניים קלי־משקל. אך אם מבצעים אותו על אופניים כבדים, חובה להשקיע יותר כוח. ■

כך אני עושה זאת

אופניים

יעקב לנדאו*

כיוון והתאמת חלקים

סוף סוף קנית אופניים. גודל המסגרת מתאים לפי כל המרידות. הסוג – בהתאם לצרכים ולמטרות והצבע אף הוא לטעמך. הכל כמו שרצית. תתחדש. אבל חכה רגע, אל תקפוץ עדיין על האוכף. לפניך עוד עבודה רבה.

דבר ראשון – בדוק אם כל החלקים מתפקדים כשורה, בעיקר החלקים הבטיחותיים. אם האופניים חדשים – יש בידך האחריות של המפעל. אבל אם משהו לא מכוון ותקרה לך תאונה – אתה תגמור בבית־החולים ולא בעל החנות.

בדוק לחץ־אויר בצמיגים (בדרך כלל הוא מוטבע על הצמיג, ואל תיבהל: הלחץ הוא פי 3–2 מהמקובל בצמיגי מכוניות). בדוק אם החישורים (שפיצים) מתוחים היטב, אם המעצורים ממורכזים ואם החישוב מסתובב ישר ולא נוגע בגומיות המעצורים.

נסה את ההילוכים. האם כל ההילוכים מתחלפים בצורה חלקה, והאם השרשרת לא נופלת מגלגלי השיניים? זה לא נעים כשזה קורה בזמן רכיבה.

גמרת את הבדיקות – אבל חכה. אמנם המסגרת היא במידה המתאימה, אבל יש לכוון מספר חלקים כדי שהאופניים יתאימו לך בדיוק.

בשירטוט מסורטת כל פעולה לפי המספור שבראש כל סעיף.

1. גובה האוכף:

שב על האופניים יחף או בנעליים בעלות סוליה דקה, כשמישהו מחזיק בך כדי שלא תיפול. הורד דוושה אחת למטה ושים עליה את העקב. כשגובה האוכף הוא נכון – תהיה הברך ישרה לגמרי ולא תוכל לכופף אותה בלי שהעקב יתרומם מהדוושה. הרם או הורד את האוכף כדי להגיע למצב זה.

כבדיקה סופית – שים כפות רגליים על הדוושות במצב רכיבה רגיל וסובב אותן לאחור. בקש ממישהו נוסף לבדוק אם אגן הירכיים שלך מתנדנד מצד אל צד. אם כן – הורד את האוכף חצי ס"מ בכל פעם, עד שהאגן יתייצב. סמן את המקום בעיפרון, שחרר את מוט האוכף מהמסגרת ושלוף אותו החוצה: ודא ש־6 וחצי ס"מ, לפחות, ממוט האוכף נמצא בתוך המסגרת. זה חשוב כדי למנוע קריסת המוט תוך כדי רכיבה.

2. מיקום־אורכו של האוכף.

עמוד לצד האופניים, הצמד מרפק אל קצה חרטום האוכף, כשהזרוע מאוזנת ואצבעות כף־היד פשוטות. כוון את הגלגל הקדמי ישר קדימה. קצות האצבעות צריכות לגעת או כמעט לגעת בחלק המרכזי (המאוזן) של הכידון עצמו. הכיוון נעשה ע"י שחרור ברגי האוכף ממוט האוכף והזזתו קדימה או אחורה, לפי הצורך. באותה הזדמנות תוכל לכוון גם את זווית האוכף.

3. זווית האוכף.

הנח סרגל לאורך מרכז האוכף והצף מבט מהצד. האם הסרגל הוא אופקי או נוטה כלפי מעלה או מטה? הכיוון הרצוי הוא הטייה קלה כלפי מעלה. הנסיון והנסיונות ילמדו אותך כמה צריך בדיוק, אך בשום מקרה אין להטות את האוכף כלפי מטה.

4. גובה הכידון.

באופני ספורט ומירוץ – גובה החלק העליון של הכידון יהיה תמיד מתחת לגובה האוכף – הפרש הגבהים יהיה 3 עד 8 ס"מ בהתאם לסגנון הרכיבה וגובה הרוכב. בכל מקרה – יש לוודא שלפחות 6 וחצי ס"מ ממוט הכידון נמצא בתוך המסגרת כדי למנוע קריסה שעלולה לגרום לתוצאות קטלניות.

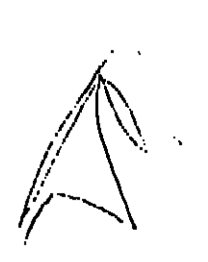
5. זווית הכידון – אופני מירוץ (וספורט).

הצמד סרגל אל החלק התחתון של קצה הכידון, כשהגלגל הקדמי מכוון קרימה. החלק הקדמי של הסרגל צריך להימצא בהטייה קלה כלפי מעלה, למען הדיוק – 5 עד 15 מעלות למען, בהתאם לסגנון הרכיבה: שטוח יותר לרכיבת מירוצים, גבוה יותר לרכיבת טיולים.

6. מיקום ידיות המעצורים.

הרוכב מבלה את רוב זמן הרכיבה כשהוא לופת בכפות ידיו את בסיס ידיות המעצורים ונשען עליהן בחלק גופו העליון. זוהי תנוחת הרכיבה הנוחה ביותר ואפשר להתמיד בה שעות ארוכות. במצב זה צריך עמוד השידרה להימצא בזווית של כ־45 מעלות. יש למקם את הידיות כדי שיהוו המשך טבעי לקו הזרועות, וכך לקבל את התנוחה הנכונה. ממצב זה אפשר גם להשתמש במעצורים ב־2–3 אצבעות מבלי לשנות את מיקום הידיים. רוכבי מירוצים המעדיפים לרכב במצב נמוך יותר, יעדיפו למקם את הידיות נמוך יותר וכך להרוויח מהירות על חשבון נוחיות.

• יעקב לנדאו הוא המדריך הטכני של „הדוושנים" – אגודת רוכבי אופניים, בשיתוף עם עיריית תל־אביב/יפו, בית פרנקפורט, תדר־יוסף, טלפון 03-492409.

בואו לרכוב עמנו

בכל שבת ב־08.00 (רכיבה ספורטיבית, לא תחרותית). יוצאים מרחבת איצטדיון האתלטיקה בהדר־יוסף.

בכל יום שישי, בשעה 15.00 – אימונים ברכיבה תחרותית, במסלול סיבובי ליד איצטדיון הכדורסל ביד־אליהו.

צרכנות נבונה

מוגש ע"י גרין קארד

מאת: יואב עופר

ביפו נפתחה מעדניה שאפשר להגדירה שונה: לא עוד מעדניה מן הסוג הידוע של "כמו חנות מכולת", אלא מקום המציע מעדנים של ממש, בשירות אדיב ביותר והעיקר, עם הרבה נקיון ואסטתיות. אני ביקרתי במקום באקראי ומצאתי שפע, מגרה תאבון, של גבינות מלוחות מכל הסוגים, קשקולים, כל מיני סלטים, נקניקים וגבינות צהובות. במיוחד מצאה חן בעיני גבינת השמנת עם השום והשמיר. המחירים סבירים בהחלט, ואף פחות מזה. ובד"כ אף פחות ממחיר חנות המפעל. אולי עבור מוצר אחד, אין ההורדה משמעותית, אבל כאשר עורכים קניה מרוכזת וגדולה יותר — ההנחה בהחלט משמעותית. אני מבקש להפנות את תשומת לב הצרכנים למעדניה הזאת, המנוהלת ע"י מזל בלו וגם נקראת על שמה: מעדנית מזל. לדעתי, תהנו מאוד מקניה במקום הזה ואני מקווה, שבעלי המקום ישכילו לשמור על נקיונו המבהיק והשירותים האדיבים וכמובן גם על המחירים הסבירים ואז כל הצדדים ירוויחו. מעדנית מזל בלו, שד' ירושלים 75, יפו.

אהבת הדגים של ארמנדו

ארמנדו הוא דייג מושבע שאפשר למצוא אותו כמעט מדי יום, משחק בהנאה של איש מאוהב עם הדגים שלו בחוף ימה של תל־אביב. הוא יודע במקצועיות של אמן להביא את הדגים אל רשתו ושיטותיו שייכות, בעצם, רק לו. כל כך מאוהב האיש בתחביבו זה, עד כי הפך אותו לעיסוקו ולמקור פרנסתו בחיים ועתה, אין מאושר ממנו, כדבריו. מוצאו של ארמנדו מן העיר מוגדור במרוקו — עיר שכולה דגים — ומכאן גישתו היסודית כל כך לנושא. יש לו גם דעה ברורה לגבי ההתייחסות הממסדית לענף הדייג והיא לא דווקא חיובית. ארמנדו מתרעם על כך שבישראל אין חוק או תקנה — כמו בחו"ל — העוסקים בהכוונת כל הענף. הווה אומר: באיזו עונה מותר לדוג ומתי לא, או לגבי צורת הדייג עם רשתות שונות. יש בארץ, אליבא דארמנדו, שיטות דייג שאינן קיימות בשום מקום בעולם. למשל, חומר נפץ או רעל ועוד כאלה. כל אחד יכול לדוג כמה ואיפה שהוא רוצה. אין פיקוח, אין צורך ברשיון. הדגה בארץ הולכת ונמוגה. כאשר החליט ארמנדו להפוך תחביבו לפרנסה הקים עסק ביפו שקרא לו פינת הדייג, וכו הוא משלב את אהבתו הרבה לדייג עם ידענותו והבנתו המקצועית שהם לעזר רב לכל חובבי הדייג בארץ. בעיסקו אפשר להשיג את כל הציוד הדרוש לדייג, למשל, מקלות טלסקופיות, מקלות לזריקה, רשתות, סוגים שונים של חכה וכל השאר. הוא גם מתקן כל פריט ומרבה לייעץ, באמינות רבה ובאדיבות לכל הפונים אליו בנושא הדייג הנכון. גם המתחרים אצל ארמנדו בין הזולים בשוק הזה וגורמים לא אחת לתרעומת של מתחריו. אלא שארמנדו נאמן לקו המנחה אותו לסייע לחובבי הדייג כמה שרק יוכל. רבים מהם מודים שארמנדו הגביר את אהבתם לדייג ובכך הוא רואה את עיקר שכרו.

ארמנדו — פינת הדייג, שד' ירושלים 33, יפו, טלפון: 838580.

פיז'ו 205 טורבו 16 - הפופולרית ביותר באירופה

פיז'ו 205 טורבו 16.

מי שעוקב אחרי מירוצי הראלי הנערכים מדי שנה ברחבי אירופה, יגלה כי נולד כוכב חדש בשדה מירוצי המכוניות שקשה מאוד להביסו. הוא מוביל בביטחה מזה תשעה מירוצים רצופים. כן זכה פעמים בהגה הזהב ואליפות העולם בתחרויות הראלי לשנת 1985. זוהי מכונית ה-205 טורבו 16 של פיז'ו. היא יוצרה במיוחד למירוצי ראלי אלו. בתור שכזו מצויידת הפיז'ו 205 טורבו במנוע רב עוצמה המפתח 450 כוחות סוס לבלימה, כאשר מערכת העברת הכח מורכבת למעשה משלושה דיפרנציאליים בעלי חלוקה מוגבלת. כל ארבעת הגלגלים מניעים. שיטה זו היקנתה למכונית ה-205 שתי תכונות שאין להן מתחרים: יציבותה על הכביש ותיפקוד מערכת הבלמים ומערכת ההיגוי שהן המעולות כיום מבין מכוניות המירוץ. חשיבותן של תכונות אלו הן במיוחד בנטייתה הנמוכה של המכונית להחליק בעת סיבוב, דבר המאפשר לנוהג בה לבצע את הסיבוב בהאצה רבה יחסית.

המנוע רב העוצמה המותקן ב-205 טורבו 16 הוא למעשה פיתוח של המנוע המתוקן כיום במכונית ה-305 של פיז'ו, ה-BX של סיטרואן והסולרה של טלבו והוא בעל נפח של 1775 סמ"ק כאשר בראש המנוע ממוקמים שני גלי זיזים ובכל צילינדר ממוקמים ארבעה שסתומים. לכל אלו מתווסף מדחס אויר או כפי שאנו מכירים יותר כטורבו. לאחר שיצרני פיז'ו סיימו את מלאכת הכנת המכונית למירוצי הראלי לא נותר אלא לבחור בנהג המירוצים הנכון, שיוכל לתרגם את יכולתה של ה-205 למעשים, ואמנם נהג כזה נמצא בדמותו של ארי ואטנאן אשר ביצועיו עם ה-205 על מסלולי המירוץ הם ללא כל תחרות. את תחילת דרכה במירוצי הראלי עשתה ה-205 בתחרות 1000 האגמים שנערכה באוגוסט 1984 בפינלנד לאורך של 1800 ק"מ. בהמשך זכתה ה-205 בכל שמונת המירוצים הנוספים שנערכו. במהלך התחרויות הוכיחה ה-205 את יתרונה הבולט על המתחרות האחרות שעשו כל מאמץ בכדי להביסה ולדחוק אותה מן המקום הראשון. נצחונותיה אלו הוכיחו לכל מי שהיה זקוק עוד להוכחה כי ה-205 הינה מכונית המשתייכת לדור הבא של מכוניות המרוץ ולמרות שדגם ה-205 הופיע לעולם רק זמן קצר לפני כן הוא הפך עד מהרה למכונית הפופולרית ביותר באירופה וכבר היום רואים בה הצלחה מסחררת.

גם בישראל זוכה ה-205 להצלחה רבה ולמרות שתחרויות הראלי לא מתקיימות בארץ, מתחרה ה-205, אך הפעם ה-GTI במסגרת מרוץ המכוניות המתקיים מדי פעם באשקלון ומרשימה מאוד בביצועיה העולים על כל שהיה מוכר בפיז'ו עד היום לחובבי מרוצי מכוניות.

